

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2021
VIII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 97. schůze Poslanecké sněmovny

1. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1170/ - třetí čtení

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2021
VIII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 97. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané dne 7. dubna 2021

Obsah:

Strana:

7. dubna 2021

Schůzi zahájil předseda PSP Radek Vondráček.

Usnesení schváleno (č. 1602).

Schválen pořad schůze.

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	6
Řeč poslance Lukáše Černožského	9
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	10

1. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1170/ - třetí čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	10
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	11
Řeč poslance Marka Výborného	14
Řeč poslance Víta Rakušana	17

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Tomáše Martíňka	18
Řeč předsedy PSP Radka Vondráčka	19
Řeč poslance Lubomíra Volného	20
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	21
Řeč poslance Dominika Feriho	21
Řeč poslance Lubomíra Volného	22
Řeč poslance Patrika Nachera	23
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	23
Řeč poslance Pavla Blažka	24

Řeč poslance Pavla Žáčka	24
Řeč poslance Patrika Nachera	25
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	25
Řeč poslance Lubomíra Volného	25
Řeč poslance Tomáše Martínka	26
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	27
Řeč poslance Jana Chvojky	27
Řeč poslance Marka Výborného	29
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Tomáše Petříčka	29
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	31
Řeč poslankyně Moniky Jarošové	32
Řeč poslankyně Heleny Válkové	32

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	35
Řeč poslankyně Heleny Válkové	35
Řeč poslance Marka Výborného	36
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	36
Řeč poslankyně Karly Šlechtové	39
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	40
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	40
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	41
Řeč poslance Tomáše Martínka	42
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	42
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	43
Řeč poslance Tomáše Martínka	43
Řeč poslance Jana Jakoba	43
Řeč poslance Marka Bendy	45
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	45
Řeč poslance Marka Bendy	46
Řeč poslance Mariana Jurečky	49
Řeč poslance Radima Fialy	50

Usnesení schválena (č. 1603 a č. 1604).

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Petra Fialy

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
7. dubna 2021
Přítomno: 108 poslanců

(Schůze zahájena v 10.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane vicepremiére, než zahájíme 97. schůzi Poslanecké sněmovny, mám pro vás několik informací technického rázu k průběhu.

Podle rozhodnutí organizačního výboru bude deset minut po skončení této 97. schůze pokračovat přerušena 83. Tu formálně ukončíme, nemá už na pořadu žádný bod. A deset minut po této formálně ukončené schůzi bychom pokračovali v přerušené 91. schůzi a budeme se věnovat zbývajícím bodům jejího schváleného pořadu. Ve všech případech se jedná o schůze, které byly svolány na podpisy. Není možné měnit jejich pořad.

Teď abych zaznamenal vaši účast, tak jsem vás všechny odhlásil. Prosím vás, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi sdělili, kdo hlasuje s náhradní kartou.

Tato 97. schůze byla svolána podle § 51 odst. 4 jednacího řádu Poslanecké sněmovny na základě žádosti 41 poslanců. Pozvánka vám byla rozeslána ve středu 31. března elektronickou poštou.

Nyní bychom na úvod přistoupili k volbě ověřovatelů. Navrhuji, abychom určili poslance Jaroslava Holíka a poslance Františka Kopřivu. Ptám se, zda je návrh na jiné osoby ověřovatelů. Nikoho nevidím, přivolám kolegy z předsálí. Využiji chvilky, abych zrekapituloval, že na základě dohody předsedů všech poslaneckých klubů je každý poslanec, byť není písemně či jinak omluven, považován za omluveného, na základě dohody poslaneckých klubů zasedáme v polovičním počtu.

Z členů vlády se omlouvají: Marie Benešová – pracovní důvody, Jana Maláčová – zdravotní důvody, Lubomír Metnar – pracovní důvody, Robert Plaga – pracovní důvody, Alena Schillerová – pracovní důvody.

Již máme kvorum pro hlasování.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro navržené osoby ověřovatelů. Kdo je proti?

Hlasování číslo 1, přihlášeno je nás 79 v tuto chvíli, pro 79, proti nikdo. Konstatuji, že jsme ověřovateli 97. schůze Poslanecké sněmovny určili poslance Jaroslava Holíka a poslance Františka Kopřivu.

Nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 97. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Připomínám, že podle § 54. odst. 7 zákona o jednacím řádu rozhodne Sněmovna pouze o pořadu uvedeném v žádosti. Nelze navrhnout žádnou změnu ani doplnění pořadu. Rovněž tak nelze rozšiřovat schválený pořad.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro navržený pořad schůze? Kdo je proti?

Hlasování číslo 2, přihlášeno je 80 poslanců, pro 79, proti nikdo, návrh byl přijat. Pořad schůze byl schválen. Děkuji vám.

Než přistoupíme k jedinému bodu pořadu, mám zde žádost o vystoupení s přednostním právem pana předsedy Faltýnka. Prosím o klid a prosím, zaujměte svá místa. Děkuji.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké dopoledne, kolegyně, kolegové, pane předsedo, pane vicepremiére. Včera jsem zaznamenal poptávku z vaší strany. Pan premiér mě vyzval, abych reagoval na články na Seznamu a na okolnosti ohledně mého diáře, nebo diářů, nebo poznámek mých osobních. Myslím, že i Pavel Kováčik nebo pan předseda Filip mě vyzývali, a další kolegyně, kolegové, a já bych chtěl této situace využít a říct pár slov a svých poznámek k celé této záležitosti. Omlouvám se dopředu, že to vkládám do jednání, do třetího čtení o volebním zákonu, ale věřím tomu, že v rámci té doby do 14.00 hodin to zvládneme i s mým vystoupením, eventuálně s reakcemi, které moje vystoupení vyvolá.

Pan novinář Janek Kroupa ze Seznamu má k dispozici, ale já to bohužel nedokážu posoudit, patrně ofocený můj diář nebo diáře z let 15, 16, možná 17 na nějaké osobní poznámky v tom diáři. Já jsem ze staré školy a používám takový velký černý diář asi dvacet let, kde si píšu všechny schůzky s lidmi, s kterými se setkávám, a dělám tam i nějaké poznámky, co ti lidé chtěli a co chtěli řešit. Jak se dostal ofocený diář k panu Kroupovi, já nevím, můžu pouze spekulovat, že to ukradl někdo velmi blízký z mého okolí, někdo, a teď říkám, je to spekulace, nechci, aby na mě někdo podával trestní oznámení. Ani já nebudu podávat žádné trestní oznámení, protože s novináři boj nikdy nelze vyhrát, a já nechci jako bojovat s novináři. Ale vzhledem k datu je to období někdy z let 15, 16, kdy někdo měl přístup k mým soukromým zápiskům, ty ofotil a pak je předal nebo zpeněžil. To já jenom spekuluji, nevím prostě. Ale bylo by dobře, aby orgány činné v trestním řízení to vyšetřily na všechny strany. Směrem ke mně, směrem k potenciálním pachatelům trestného činu, když vlastně mě někdo ukradl, ofotil moje diáře a pak je pustil do oběhu.

Když jsem slyšel výzvu pana premiéra, abych vysvětlil svoje poznámky v diářích starých 5, 6, 7 let, a ten apel, abych vlastně vysvětlil, s kým se setkávám a s kým jednám, tak já si kladu otázku, ale to je otázka na nás na všechny: S kým se my vlastně můžeme potkat jako poslanci? A k tomu setkání potřebujeme souhlas koho? Pana premiéra, nebo předsedy hnutí, nebo ministra vnitra, nebo předsedy Sněmovny? Já nevím. A vy to víte velmi dobře za tu dobu, co jsem ve Sněmovně, a bavili jsme se o tom několikrát, když bylo grilování dvakrát kvůli Čapímu hnízdu, když bylo grilování mé osoby kvůli mýtu před dvěma lety, je to zhruba dva roky, ale k tomu se ještě dostanu. Tak neustále jsem já obviňován, že se setkávám s lidmi, s kterými bych se neměl potkávat. A když vás někdo požádá prostřednictvím sekretariátu nebo napřímo o schůzku, i když to je člověk neznámý, tak já se s ním prostě potkám a zeptám se vlastně, co potřebuje, udělám si poznámku, a pak to buď řeším, anebo neřeším. Předám to dál, nebo nepředám. A takové poznámky jsem si dělal. Jestli všechny, které má k dispozici Seznam, jsou pravé, nebo ne, to já nedokážu posoudit, protože já jsem to neviděl a ty diáře staré už nemám, protože ty jsou vlastně vyhozeny nebo zničeny.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Tak mě by zajímalo, jestli by – já vím, že na to dneska není čas a jsme navíc v polovičním formátu. Ale pojďme se tomu věnovat třeba na příští schůzi, kde nás tady bude 200 – nechci nikoho obírat o čas – ale abychom si řekli, s kým se vlastně poslanec může potkat. Jestli je to jenom volič, nebo podnikatel, nebo lobbista. Já se setkávám se všemi. Já to otevřeně přiznávám. A kdo mě požádá o schůzku, tak já se s ním prostě potkám, pokud mám samozřejmě čas.

Pokud se týká těch nařčení – dneska zrovna třeba velké články o tom, jak jsem ovlivňoval Rencar a takové nesmysly. Tady bych chtěl jenom říct, že po předminulých

komunálních volbách, kdy hnutí ANO vytvořilo koalici se sociální demokracií a STAN, mám pocit, tak došlo vlastně k rozpadu té koalice a předsednictvo hnutí mě požádalo, vyzvalo, abych jako první místopředseda tu situaci šel řešit. A já jsem ji vyřešil. Ta situace se stabilizovala. A logicky jsem se věnoval celé čtyři roky situaci v hlavním městě, konzultoval jsem ty věci s paní primátorkou minimálně na čtrnáctidenní, třítydenní bázi a samozřejmě jsem se zajímal o věci, kde by mohl být nějaký problém. A konkrétně třeba ta kauza Rencar, kde vlastně za vlády hnutí ANO a následně tedy už za nového magistrátu, za Pirátů, došlo k tomu, že ta smlouva byla přesoutěžena a vydělavalo se na tom 100 milionů korun za rok pro dopravní podnik.

Takže jestli někdo říká, že Faltýnek jako lobboval za něco, tak to je samozřejmě nesmysl, protože to ať řekne dopravní podnik. Dneska kolegové Piráti tam mají svého primátora. A já si myslím, že je dobře, že došlo k tomu vypovězení smlouvy, přesoutěžení těch smluv, a ten efekt je 100 milionů ročně, což je – kdyby ta smlouva platila do roku 2035, jak měla původně platit, tak je to 1,5 miliardy korun. Což je poměrně hodně.

Takže tím jenom odpovídám na to, že jsem aktivně opravdu debatoval na téma Prahy, když jsem vlastně na začátku té koaliční krize do toho vstoupil a celé volební období jsem jako první místopředseda hnutí se této věci věnoval. Koneckonců vidím tady Patrika Nachera, který v té době byl zastupitelem. Nevím, jestli byl radním, myslím, že ne, ale Patrik potvrdí, že jsem se pravidelně potkával s paní primátorkou a dalšími kolegy i ze sociální demokracie, s panem Dolínkem a dalšími, a ty věci jsme diskutovali.

Já jsem dotazy, které mi poslal pan Kroupa, poslal se svými odpověďmi, které jsem mu odeslal, našim poslancům. Dneska jsme měli klub, kde jsem se snažil – nebo snažil no, kde jsem prostě řekl svůj názor, vysvětlil jsem ty věci. Já bych pro vaši informaci tady pár věci z těch dotazů pana Kroupy řekl. Protože samozřejmě ty moje odpovědi se neobjevily v těch odpovědích. Ale to je normální, na to jsme u některých našich novinářů zvyklí. A já to ani nijak nekritizuji, ale jenom pro objektivitu jsem poslal prostě ty svoje odpovědi kolegům.

Jedna věc. Je škoda, že tady není v sále Kateřina Valachová, která byla ministryní školství. Ale je tady Adam Kalous, který byl v nějaké době starostou města Jeseník. A Marian Jurečka tady je, to je skvělé. Kolega Rychetský, předseda Ústavního soudu, tady není v tuto chvíli.

Pan Kroupa píše. "Máme záznam, jehož autenticitu potvrdil pan Černošek, že po vás chce, ať mu pohlídáte tři dotace. O jedné z nich jste potom mluvil s paní Valachovou a následně Kratochvílovou. Proč jste to dělal?"

Primárně se jedná o projekt Národního sportovního centra v Prostějově, kde já žiju, nebo mám tam trvalé bydliště skoro 60 roků, byl jsem 30 let radním a zastupitelem v Prostějově. A když přišla na stůl myšlenka společného projektu Olomouckého kraje, města Prostějova a společnosti TK PLUS na výstavbu této velké tělocvičny, této velké haly, pro potřeby prostějovských škol, volejbalistů, basketbalistů a tenistů, tak je pravda, že já jsem v této věci aktivně vystupoval na zastupitelstvu a na všech úrovních jsem jako prostějovský poslanec říkal, že je to dobrá věc, že je potřeba prostě toto Národní sportovní centrum postavit. A podařilo se to postavit. Takže ano, přiznávám, že jsem lobboval za výstavbu tohoto sportovního centra. Mimochodem bydlím od něho zhruba 100 metrů vzdušnou čarou.

Pokud se týká té další dotace, tak tady někteří z nás byli na výslechu na policii. Ta se týkala vlastně té kauzy pracovně řečeno Kratochvílová, Pelta, kde ten příběh začíná vlastně okamžikem, kdy ke mně do kanceláře v Prostějově jako poslance za Olomoucký kraj vstupuje pan starosta města Jeseník Adam Kalous s prosbou, kdy říká: My jako město chceme zbourat starou tělocvičnu a postavit pro děti novou za zhruba 60 milionů korun, plus minus. Máme zajištěno financování z kraje, krajské zastupitelstvo schválilo kofinancování 20 milionů. 20 milionů máme schváleno v rozpočtu našeho města a 20 milionů žádáme po MŠMT. Mohl byste prosím, pane poslanče, se zeptat na MŠMT, jestli ta naše žádost je v pořádku? Já říkám: Jasně, od toho jsem tady.

Tak jsem šel za tehdejším náměstkem panem Plagou, naším náměstkem za ANO. Říkám: Pane Plaga, prosím vás, jak to je tedy s touto žádostí, je ta žádost v pořádku? A pan Plaga říká: Ne, ne, ne, to já neřeším, běž za ministryni.

Tak jsem šel za paní ministryní Valachovou. Říkám: Paní ministryně, je ta žádost města Jeseník v pořádku? Ona říká: Jardo, běž za paní Kratochvílovou, to je náměstkyně, která to řeší. Tak jsem šel za paní Kratochvílovou, která to řeší. Říkám: Paní náměstkyně, prosím vás, je tato žádost města Jeseník v pořádku? A ona říká: Ano, je v pořádku. A tím to pro mě skončilo.

No ale co se stalo? Žádost byla vyřazena z formálních důvodů. Přišel pan starosta, vysvětlil mně, v čem je problém. Já jdu znovu za paní Kratochvílovou a říkám: Paní náměstkyně, prosím vás, proč jste tu žádost vyřadili z formálních důvodů? – Protože tam chybí doklad o kofinancování ze strany obce. Tak jsem říkal: Pane starosto, toto je oficiální stanovisko ministerstva, běžte to řešit. A tím to pro mě skončilo. A to jsem řekl policii.

Stejně jako když psali novináři, že Marian Jurečka lobbboval za kdejaký klub. Někde, nevím kde. V Troubkách nebo kde. Pan předseda Ústavního soudu Rychetský lobbboval za nějaký tenisový klub v Brně. A já se ptám: My nemůžeme jako poslanci, když nás požádá starosta města, se zeptat, jestli ta žádost je v pořádku? Nemůžeme asi.

Další věc. Pan Kroupa se ptá: Co jste měl na mysli, když jste plánoval skrytě vlastnit akciovou společnost? Co jste myslel větou "SRO – vlastní AKCIE 33 procent. Kmenové listy (akcie na doručitele). Skutečný vlastník – Já." Já jsem odpověděl, že jsem nikdy nepodnikal, žádnou společnost jsem nikdy nevladnil, přiznaně ani skrytě, a ani jsem to neplánoval.

Nicméně citace z článku ze včerejška v této věci. "Tomáš Uvízl" – to je bývalý ředitel prostějovské nemocnice, manažer společnosti Agel, bývalý, dneska je ve fakultce v Olomouci – "byl opravdu manažerem společnosti Agel a s Jaroslavem Faltýnkem se zná. Oba ostatně pocházejí z Prostějova. A také do věci zapadá, že v polovině roku 2016 se v Agelu opravdu řešil nákup firmy, který Tomáš Uvízl navrhol. Šlo o společnost Medihope, Medihope z Prostějova, jež provozovala svoji praxi v nemocnici, již v té době Uvízl řídil. Parametry obchodu přesně odpovídají v poznámkách uvedené Faltýnkově představě."

Je škoda, že tady nesedí paní předsedkyně Pekarová Adamová, protože já mám na ni prosbu. Víte, kdo je vlastníkem společnosti Medihope? Tomáš Chalánek. Víte, kdo je Tomáš Chalánek? Je to manžel senátorky Jitky Chalánkové. Tak ať se zeptají Jitky Chalánkové nebo Tomáše, jestli Faltýnek někdy plánoval nákup x procent jejich společností. Mě by to strašně zajímalo, co na to Tomáš Chalánek nebo Jitka – znám je

třicet let, jsme oba z jednoho města, Tomáš byl zastupitelem za KDU-ČSL, známe se velmi dlouho. Takže další nesmyslná konstrukce pana Kroupy.

Další věc: "Poznamenal jste si, že váš syn vás okradl, měl vám sebrat milion korun z trezoru. Co to bylo za peníze?" Já jsem odpověděl, že to je samozřejmě nesmysl, nicméně část pravdy na tom bohužel je. Měli jste, kolegyně, kolegové, někdy někdo dítě, které bralo drogy? Měli jste někdy někdo dítě, kolegyně, kolegové, které bralo drogy? Neměli. Je to deset let stará historie. Můj syn bohužel v tom jel, můj mladší syn, a víte, když se shání prostředky na drogy, tak je to jedno, kde se to vezme. Byl ve vazbě tři měsíce a já jsem šťastný, že se mi podařilo ho z toho prostě dostat. Deset let je v pohodě, 35 roků, mám dva vnuky, funguje to a já jsem hrdý a šťastný, že se mi podařilo ho z toho dostat. Takže ano, tady pan Kroupa má částečně pravdu. Já jsem samozřejmě nikdy žádný trezor neměl v Prostějově, ale je mi z toho trošku smutno.

Já bych tady mohl rozebírat dotazy a odpovědi. To nemá smysl. Já samozřejmě komunikuji, nikde se neskrývám, snažím se na ty věci odpovídat, ale chtěl bych moc poprosit, jestli by opravdu orgány činné v trestním řízení ty věci mohly prošetřit. Já nebudu podávat žádná trestní oznámení, to opravdu nemá smysl a už jsem to tady řekl na začátku, ale orgány činné v trestním řízení přece mají možnosti, jak prošetřit trestné činy, které se potenciálně mohly stát jak z mé strany, tak samozřejmě ze strany pana Kroupy a společnosti Seznam.

Tolik velmi stručně do úvodu z mé strany. Já se omlouvám, že jsem vás okradl o dvacet minut debaty nad třetím čtením volebního zákona, ale protože jste mě včera vyzývali v médiích, abych se vyjádřil k některým věcem, nebo vůbec, jak celá tato záležitost vznikla, co to je a co za tím je, tak proto jsem zvolil tuto formu. A určitě udělám nějaké tiskové prohlášení, budu komunikovat s novináři, budu jim dávat rozhovory a budu se snažit ty věci nějakým způsobem prostě vysvětlit. Nicméně rozumím tomu, že jsme v předvolební kampani. Tečka. Rozumím tomu, jsme v předvolební kampani. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. S přednostním právem se hlásil pan místopředseda Černohorský za klub Pirátů.

Poslanec Lukáš Černohorský: Děkuji za slovo. Prostřednictvím pana předsedy k panu předsedovi. Chápu to tak, že se asi sněmovní tisk 565, zákon o lobbingu, stane prioritou pro hnutí ANO. V tomto případě nás za chvíli bude čekat, pravděpodobně od května, je v tuto chvíli přerušen pouze do konce dubna, a myslím si, že ten by v tomto případě vyřešil spoustu těchto problémů, v rámci kterého jasně zákon definuje, co je případný lobbying a co jsou jakoby vaše schůzky.

Jinak tady možná doporučím, už jsme to tady měli při diskusi s Kapschem: Piráti mají veřejný registr kontaktů, v rámci kterého si můžete dohledat zhruba, s kým a kdy jsme jakým způsobem jednali. Je to výborné i jako poznámkový blok. Občas si to taky zpětně dohledávám, o čem jsem s kým kdy jednal, a určitě se to hodí do budoucna. Případně ještě máme i otevřené kalendáře, takže tam nemusí pan Kroupa nikde vlastně shánět pokoutně, ale může si to vytáhnout z našich veřejných kalendářů. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Ten zákon o lobbingu je trochu o něčem jiném. Pan předseda Faltýnek chce reagovat.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Ano, máte pravdu, pane kolego. Vy víte, že já sedím pravidelně jednou za týden, za čtrnáct dní s Jakubem Michálkem, dneska se máme potkat i s panem kolegou Stanjurou nad prioritami jednotlivých klubů. Já je tady mám pro vás všechny připraveny, tak jak jste ty věci požadovali. A je pravda, že pokud se týká priorit Pirátské strany, tak je tady 545, to chtějí všichni, klouzavý mandát, autorský zákon, střet zájmů, lobbying – těch věcí je tady spousta a je tam průsečík. Je tam průsečík mezi prioritami všech stran ve Sněmovně, abychom do konce volebního období ještě něco málo udělali, protože jinak budeme pořád svolávat mimořádné schůze a nikam to nepovede. Takže souhlasím s vámi.

Předseda PSP Radek Vondráček: Nikdo s přednostním právem není přihlášen. Otevírám jediný bod této schůze, bod číslo 1.

1.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1170/ - třetí čtení

Poprosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal pan vicepremiér, který se mi před chvílkou omlouval, že na chvíli musí vyběhnout, a už je zpátky, a zpravodaj garančního výboru, kterým je ústavně-právní výbor, a je to pan poslanec Marek Benda. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 1170/2, který byl doručen 26. března 2021. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 1170/3.

Ptám se, zda pan ministr jako navrhovatel chce vystoupit před otevřením rozpravy. Je tomu tak. Proším, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, dovoluji, abych pro účely třetího čtení stručně uvedl vládní návrh zákona o volbách do Parlamentu. Byl zpracován jako reakce na náleze Ústavního soudu, kde byla zrušena úprava přepočtu voličských hlasů na mandáty. Návrh jsme předložili ve dvou variantách. Ústavně-právní výbor přijal komplexní pozměňovací návrh. Ve druhém čtení padla celá řada dalších pozměňovacích návrhů, ty byly projednány garančním výborem a byla schválena i procedura. Za sebe mohu říci, že jsem připraven samozřejmě se při hlasování ke každému návrhu vyjádřit a sdělit stanovisko Ministerstva vnitra. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Otevírám rozpravu. Pan zpravodaj se hlásí s přednostním právem do rozpravy? Ne. Tak pan místopředseda Píkal s přednostním právem.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za slovo. Jsem trochu překvapen, že se do rozpravy nikdo nehlásí. Nechtěl jsem se hlásit s přednostním právem, ale vypadá to, že se nikdo nehlásí. Já jsem chtěl vystoupit několikrát k těm různým tématům a různým pozměňovacím návrhům, které jsou tady předneseny. Pokud se nikdo nebude hlásit, tak to budu muset vzít v jednom sledu, což asi nebude úplně nejlépe srozumitelné.

Nicméně nejdrív všeobecně. Já bych chtěl hrozně poděkovat všem, kteří se podíleli na práci a diskusi nad tímto zákonem, protože bylo důležité, abychom ho zvládli projednat včas. Ostatně proto se zde také scházíme dnes na mimořádné schůzi. Je to zákon, který nejenom že ovlivňuje naše všechna budoucí fungování v této Poslanecké sněmovně, a tím i fungování v rámci vlády této země, v rámci životů všech, ale je také důležité, aby byl přijat se souhlasem obou komor, protože je to zákon podle ústavního článku 40, takže na něm musí být shoda obou komor, na přesném znění. Proto mu bylo potřeba věnovat dostatečnou péči a to vyjednávání muselo probíhat napříč komorami.

Všeobecně to vypadá, že jsme se dostali k nějakému konsenzu, který bude zejména daleko poměrnější než ten předchozí systém. V předchozím systému, který zrušil Ústavní soud, bylo potřeba v extrémních případech, jako se stalo v roce 2017, aby na jeden mandát jedné strany jiná strana musela získat 227 %, tedy víc než dvakrát tolik co jiná strana hlasů. V systému, který vypadá, že se k němu blížíme, to je ten systém Imperiali, který tady sestavil a připravil pan zpravodaj Benda, a já mu v zásadě za to děkuji, že tomu věnoval tu práci, tak tam je ta disproporce řádově menší: na jeden mandát by při takových výsledcích, jako byly v roce 2017, jedna strana potřebovala zhruba 137 % oproti tomu co jiná strana, tedy jedná se o třetinu víc hlasů. Není to dokonale poměrné. Zcela poměrný systém je to, co tam vlastně připravila vláda ve variantě jedna. Nicméně je to podle nás dostatečně poměrné na to, aby to obstálo u přezkumu Ústavního soudu.

Hledisko Ústavního soudu a ústavní konformity je to primární, které jsme ve vyjednávání a postupu uplatňovali. Proto jsem také rád, že se podařilo najít shodu na tom, že se odstraní z druhého skrutinia to rozhodování stranami po volbách, protože to narušuje princip přímé volby a také by to podle nás velice narušovalo důvěru v tuto Sněmovnu, protože zase by velká část mandátů mohla být vybrána a obsazena na základě rozhodnutí politických vedení stran po volbách na nějakých volebních štábech ne úplně srozumitelným způsobem pro toho voliče. Místo toho zde máme nějaké varianty nějakých různých automatů. To považuji jednoznačně za lepší. Jsou tam tedy tři různé automaty. Já se k nim potom ještě vyjádřím.

Jak jsem říkal, tento systém také ještě nejenom že je tedy poměrnější vůči stranám, tak je případně poměrný i vůči krajům, což myslím odpovídá nějakému přání Senátu. A také to odpovídá usnesení Ústavního soudu, který samozřejmě na první místo kladl poměrnost stranických výsledků vůči sobě, nicméně bylo tam i zachování současného systému 14 volebních krajů. Takže to se nám také podařilo naplnit a jsem za to rád.

Nyní bych se tedy asi vyjádřil k tomu největšímu tématu a to je otázka způsobu rozdělování mandátů v druhém skrutiniu. Zde tedy máme nakonec čtyři varianty, jak se s tím vyrovnat, resp. jednu, zachovat původní systém z návrhu ústavně-právního výboru, kde by o tom rozhodovaly strany, a pak jsou tady tři varianty, jak se s tím vyrovnat jinak.

Nejjednodušší, kterou navrhl pan předseda Vondráček – měl jsem stejný návrh, nicméně považuji za lepší, když ho předkládá předseda Sněmovny a je to na základě nějaké komunikace se Senátem –, je, že to prostě jednoduše nahradíme automatem a mandáty se rozdělí podle metody největších zbytků, to znamená, kraje dané strany, kde

nejblíže unikl jeden další mandát, tak ty obdrží ty mandáty z druhého skrutinia. To je systém jistě spravedlivý a srozumitelný. Nese s sebou jistou potenciální nevýhodu, že se může stát, že velká část těchto velkých zbytků se seje v jednom kraji a vznikne tak jistá nerovnost mezi kraji. Na to reaguje můj pozměňovací návrh. Tato nerovnost se může pohybovat od rozmezí jednoho až dvou mandátů, což bude ten běžný případ, což rozhodně není nic, co by zakládalo nějakou zásadní nerovnost, až v nějakých extrémních případech k nějakým plus minus třem mandátům v daném kraji oproti tomu, co se vlastně předpokládá, že je poměrný počet mandátů v daném kraji. A to už bych považoval za nějakou případnou příliš velkou excesivnost.

Proto jsem představil svůj návrh H3, který máte k dispozici a který říká, že vlastně rozdělujeme úplně stejným způsobem, akorát pokud by hrozilo, že do nějakého kraje přistane opravdu velké množství zbytkových mandátů, tak ten nejmenší z těchto mandátů se do toho kraje již nedá a posune se jinam. Čili do toho kraje se můžou dát až dva mandáty navíc oproti základnímu počtu mandátů, které připadají na daný kraj, ale ten třetí nebo případně další, které by v tom kraji měly skončit, se přesunou jinam. Obecně to není věc, která by hrozila nějak zásadně často, nicméně v roce 2017 by se to jednou stalo a přesouval by se tam jeden mandát z myslím že Jihočeského kraje do Jihomoravského kraje, shodou okolností mandát České pirátské strany. Nicméně nejedná se o něco zásadního. Nicméně my bychom preferovali, aby se tento návrh hlasoval první.

A mám zde někde technickou opravu, protože jsem byl upozorněn Ministerstvem vnitra, přestože tedy všichni, laická i odborná veřejnost, se kterou komunikuji, tak smysl mého návrhu jim byl zřejmý, tak jsem byl upozorněn Ministerstvem vnitra, že to znění není úplně dokonalé a mohli by tam vnímat nějaký alternativní výklad. Takže jsem připravil nějaké doplnění, které to postaví najisto, všechnu ty záležitosti, tak, abychom měli jistotu. A tady to mám. Takže já rovnou přečtu opravu svého návrhu dle § 95 odst. 2 jednacího řádu Poslanecké sněmovny k pozměňovacímu návrhu mému číslo 7897, což je pozměňovací návrh k návrhu obsaženému v usnesení ústavně-právního výboru číslo 264 ze dne 17. března 2021 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, tedy ke sněmovnímu tisku 1170/1. A teď tedy již ta legislativně technická oprava.

Za prvé v bodě čtyři se za slova "sdělení" vkládají slova "všech stran ze všech krajů". To směřuje k tomu, aby bylo jasné, že tedy seřazujeme jednotlivé zbytky jednotlivých stran v jednotlivých krajích, nikoli nějaké součty těchto zbytků.

Pak v bodě čtyři se za slova "největšího zbytku" tečka nahrazuje čárkou a vkládají se slova "do kraje, ve kterém byl tento zbytek získán, a straně, která jej získala". Zase, považoval jsem za zřejmé, že pokud podle nějakého zbytku udělujeme někam mandát, tak ho přidělujeme té straně, které zbytek to je, a do toho kraje, kterého zbytek to je. Ale byl jsem upozorněn, že to není zjevné a je tam možnost nějakého alternativního výkladu. Nemyslím si to, ale předkládám to takto.

A třetí část je: v bodě čtyři se za slova "která jej získala" vkládá věta "mandát je přikázán postupně vždy prvnímu kandidátovi politické strany, politického hnutí nebo koalice, který neobdržel mandát v prvním skrutiniu podle upraveného pořadí na hlasovacím lístku pro daný volební kraj". Opět je to věc, kterou jsem považoval za zjevnou, protože již v předchozím skrutiniu jsme upravovali pořadí kandidátních listin, tudíž pokud přikazujeme nové mandáty do daného kraje dané straně, tak je jasné, že ty mají obdržet ti kandidáti, kteří v tom upraveném pořadí byli na té listině posunuti

dopředu. Nicméně byl jsem upozorněn, že tam je možnost alternativního výkladu – který bych považoval za absurdní –, že se v druhém skrutiniu nepřiděluje podle upravených kandidátních listin, ale podle neupravených kandidátních listin, takže v druhém skrutiniu by se neuplatňovaly přednostní hlasy. To samozřejmě nebylo mým úmyslem, přišlo by mi to zcela nepředstavitelné. Nicméně byl jsem upozorněn, že tu větu je potřeba doplnit, takže ji tedy doplňuji. Jedná se o legislativně technickou opravu, která upřesňuje výtky obsažené ve stanovisku Ministerstva vnitra. Explicitně stanoví, že se seřazují všechny zbytky všech stran ve všech krajích z dělení v prvním skrutiniu a mandát se přiděluje do kraje, kde byl tento zbytek získán, a straně, která jej získala. Získá jej standardně kandidát, který ho nezískal v prvním skrutiniu podle případně upraveného pořadí. Čili stavím najisto ty věci, které jsem považoval za zjevné, byly zcela v intencích toho návrhu, protože nebylo úmyslem do nich nějak zasáhnout.

Místo toho, abychom rozdělovali mandáty do krajů těm jednotlivým stranám z druhého skrutinia podle zisku v daných krajích, tak se navrhuje, abychom je rozdělovali podle zisku kandidátů, co se týče počtu preferenčních hlasů, a to nikoliv s ohledem na tu pětiprocentní klauzuli, která způsobuje posun na kandidátní listině, jak jsme na ni zvyklí, ale zcela volně, což je velice zajímavý vstup do toho systému. A vlastně já ani nikdo z politologů neumíme odhadnout, jak by se přesně choval, protože je to nějaké dání silné pravomoci voliči a silné možnosti ovlivnit skutečně ten hlasovací lístek. Nicméně vzhledem k tomu, že již v tom prvním skrutiniu máme velice nejisté, kolik mandátů se bude rozdělovat v tom druhém skrutiniu, může se to pohybovat prakticky od třiceti do dvou, tak je vlastně velice nejisté, jak se taky tento systém bude chovat, kolik mandátů se takto kandidátům bude přidělovat, a taky proto, že se může stát, že v prvním skrutiniu bude buď hodně lidí pro danou stranu odměněno v tom prvním skrutiniu již podle toho, že postoupili dopředu, tak se může stát, že v tom druhém skrutiniu budou dostávat mandáty kandidáti, kteří získali velké množství preferenčních hlasů, protože se prostě na ně nedostalo v prvním skrutiniu, anebo naopak hrozí, že ve druhém skrutiniu budou dostávat mandáty kandidáti, kteří nezískali tak moc preferenčních hlasů, získali třeba menší počet, respektive menší procento, protože všichni kandidáti, kteří získali velké procento, již uvnitř dané strany byli tím mandátem odměněni. Takže to sem může přitáhnout významné osobnosti, ale může to vést k tomu, že ten rozdíl v tom, kdo získá mandát, prostě bude v jednotkách preferenčních hlasů, a nikoliv pro nějaké lidi, kteří získali hodně preferenčních hlasů, ale pro lidi, kteří získali málo.

A navíc je potřeba zmínit ještě jednu věc. Tento systém samozřejmě povede k tomu, že nijak nezaručí větší poměrnost v zastoupení jednotlivých krajů, protože prostě preferuje osobnosti, a nikoliv se orientuje na tu poměrnou zastupitelnost krajů, takže se může stát, že skutečně v nějakém kraji bude hodně preferenčních hlasů, respektive vysoké poměry preferenčních hlasů, a z toho kraje sem přijde hodně poslanců oproti jinému kraji. A reálně, protože máme ne stejně velké kraje a ne stejně velké kandidátní listiny, tak samozřejmě v kraji, kde jsou kandidátní listiny krátké, anebo pokud by nějaká politická strana zvolila tu metodu, že udělá své kandidátní listiny krátké, protože nemáme žádnou povinnost naplnit tu kandidátní listinu na 23 nebo kolik mandátů, nebo až 30, protože reálně z dané strany vzhledem k roztržičnosti politického systému vzhledem k tomu, že se nepředpokládá, že by nastávala extrémní situace, kdy v nějakém kraji prostě nikdo nepříjde k volbám a podobně, tak význam má prvních 10 mandátů maximálně v těch velkých krajích, zbytek prostě není na těch primárně volitelných místech a v zásadě se neuplatní, tak strany se v reakci na tento volební systém mohly rozhodnout,

že třeba budou zkracovat kandidátní listiny, buď aby přešly tomu, že se bude velice zvláště chovat to posouvání dopředu ve druhém skrutiniu, nebo naopak aby upřednostnily ten systém, že tedy ať si volič vybere... Takhle: když zkrátíte svoji kandidátní listinu v nějakém kraji, tak to znamená, že kandidáti na té listině budou mít vysoký poměr preferenčních hlasů, pokud budou udělovány preferenční hlasy, tudíž mají větší šanci, že do daného kraje přijdou ty mandáty. To znamená, nějaké krajské sdružení nebo krajská organizace se může takticky rozhodnout, že si prostě zkrátí kandidátní listinu, tím zvýší počet preferenčních hlasů pro dané kandidáty na dané kandidátní listině a přitáhne vlastně mandáty své strany do svého kraje. A protože ten systém vyvolává tolik zvláštních otázek, tak přestože jsem pro dání síly voliči, tak protože nemůžeme úplně předpokládat, jak se přesně bude chovat, tak jsem tedy navrhl svému klubu, abychom se v rámci tohoto hlasování, pokud na něj dojde, zdrželi. Samozřejmě to není závazné, můžou se k tomu někteří vyjádřit.

Takže to by byl asi ten základní pohled. Nevím, jestli bude ještě někdo chtít vytahovat celou historii toho, jak se díváme na to, že to musíme rozhodovat teď během volební kampaně. Já osobně jsem za to rozhodnutí Ústavního soud rád, že jsme se dostali k nějakému poměrnějšímu systému. Bude skutečně výrazně poměrnější a výrazně fěrovější než ty systémy předchozí. Byl jsem upozorněn, že jsou nějaké spory ohledně toho, jestli je ten systém třeba monotónní, ke kterému se nakonec blížíme, nicméně si myslím, že ta dohoda je rozhodně lepší než ta, co jsme měli. Pokud by ta dohoda nepadla, tak je tam potom na řadě jednak návrh pana předsedy Vondráčka, abychom zavedli dvě volební země, druhak vládní varianta jedna, tedy absolutně poměrný systém, který bychom samozřejmě podpořili, pokud by na něj došlo, nicméně pokud bude výsledek finálního hlasování odpovídat té dohodě, která byla udělána, to znamená ten poměrnější systém podle návrhu ústavně-právního výboru – 14 volebních krajů a po volbách nerozdělí mandáty vedení politických stran, ale děje se tak na základě vůle voliče a volebního zákona – tak tento návrh v každém případě podpoříme.

Děkuji. Tolik asi mé úvodní vystoupení, kde jsem tedy přednesl jednu technickou opravu, a pak se ještě přihlásím k jednotlivým drobnějším pozměňovacím návrhům, které považuji za vhodné zdůvodnit zvlášť, protože se týkají prostě jiné materie. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Pan místopředseda si na začátku posteskyl, že nikdo není přihlášen do rozpravy, tak aby mu udělali radost, tak se přihlásilo už šest. Nicméně s přednostním právem, respektive se stanoviskem klubu nejprve pan poslanec Výborný za klub KDU-ČSL, poté se přednostním právem a stanoviskem klubu připraví pan předseda Rakušan. Prosim, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane předsedo, vážený pane vicepremiére, pane ministře, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych vás velmi krátce seznámil se stanoviskem poslaneckého klubu KDU-ČSL k volebnímu zákonu.

Já bych chtěl na začátku říci, že u tohoto tisku jsme možná něčeho dosáhli. Třetího února, když Ústavní soud vydal svůj nálezh a zrušil části volebního zákona, si nikdo netroufl říci, že bychom na začátku dubna byli schopni ve třetím čtení schválit novelu volebního zákona, která ten volební zákon zacelí a dá voličům tak jasné mantinely a jasná pravidla, jak by se mělo volit do Poslanecké sněmovny. Chtěl bych tady velmi ocenit konstruktivní přístup u těch politických jednání jak z pozice předsedy ústavně-právního

výboru – kolega Marek Benda, tak ale i předseda Sněmovny Radek Vondráček. Myslím si, že na tomto zákonu se ukázalo, jak důležité je umět komunikovat, a to nejenom v rámci politických subjektů zde ve Sněmovně, ale také s horní komorou Parlamentu, Senátem. Máme tu volební zákon. A já jsem od začátku varoval před tím, abychom se tady dostali do toho modelu člunku, to znamená, že bychom si ten volební zákon tady posílali z jedné komory do druhé a vzájemně se přehlasovávali, protože to by bylo velmi špatným signálem hlavně směrem k veřejnosti.

Ta jednání nebyla jednoduchá, ale přesto musím ocenit to, že se tady podařilo nalézat většinový konsenzus. Dokladem nakonec bylo už hlasování minulý týden i na ústavně-právním výboru. Za KDU-ČSL mohu říci jednoznačně to, že jsme od začátku preferovali tu minimalistickou verzi zásahu do volebního zákona. V situaci, v jaké se nacházíme cca půl roku před volbami, jsme nepovažovali za šťastné otevírat diskusi o velikosti a počtu volebních krajů, ač samozřejmě tam je ten zásadní důvod té disproporce. Samotný d'Hondtův systém – v té úpravě, která byla v únoru zrušena, problém nebyl. Problémem byla návaznost tohoto systému na těch 14 různých velkých volebních krajů a to jsme nakonec kritizovali. A jenom připomenu to, že KDU-ČSL už v roce 2019, aniž by to tušila, tak vlastně svým návrhem, který zde ležel a leží, předjímala ten náleze Ústavního soudu samotný. My jsme jaksi politicky nepovažovali za nutné, abychom tvrdě stáli za tím naším návrhem v tom smyslu, že musí být ta novela projednána na jeho půdorysu, na tomto podvozku. Nakonec ale musím říci, že to, co předložil pan vicepremiér Hamáček ve vládě v podobě těch dvou variant, jedné té čtrnáctikrajové, tak v zásadě byla okopírovaná ta lidovecká verze z roku 2019, protože vycházela z té Hagenbach-Bischoffovy metody, která je čistě poměrná a rozděluje mandáty nejprve celostátně a potom dolů do těch 14 krajů.

Nicméně my jednoznačně chceme říci, že podporujeme tu verzi, která teď je na stole, s komplexním pozměňovacím návrhem, který připravil předseda ústavně-právního výboru Marek Benda. Jednak jsme přesvědčeni o tom, že pokud jde o ten přepočít, matematický přepočít podle belgického senátora Pierra Imperialiho, tak v zásadě splňuje to, co je v nálezu Ústavního soudu, to znamená, je tady zachována poměrnost sice s drobným, ale zdůrazňuji drobným bonusem, bonifikací, ale nikoliv pro vítěze, ale pro ty úspěšnější politické strany na úkor těch méně úspěšných. A nakonec i v tomto smyslu, že takové řekněme symbolické většinové prvky v tom modelu mohou být, se nakonec vyjádřil i Ústavní soud. Jsem přesvědčen o tom, že to tedy je komfortní, že to není v rozporu s nálezem Ústavního soudu. KDU-ČSL tuto verzi jednoznačně podporuje.

My jsme od počátku byli poměrně ostražití u řešení toho druhého skrutinia, nebyli jsme ti, kteří by byli nadšeni z toho, že bychom měli zavádět nějaký model, který by de facto až po volbách určoval kraje nebo případně mandáty, kam by to druhé skrutinium mělo směřovat. Na druhou stranu je potřeba říci, že to skutečně byl nějaký konsenzus, kompromis politických jednání. A poněkud nespravedlivě byl kolega Marek Benda osočován z toho, že chce vracet systém někam do 90. let. Kdo si ten návrh přečetl, tak od začátku musel vědět, že to tak není a že to byl on, který přišel s tím návrhem kompromisu mezi dvěma póly. A byly tady požadavky na to se skutečně vracet k tomu volnému výběru v druhém skrutiniu. On přišel s verzí pouze podle varianty prvních náhradníků, to znamená, ti první pod čarou, kteří kus toho mandátu, ale ne celý, získali už přímo od voličů. Nicméně vážím si toho, že jsme tady nakonec našli i v tomto smyslu konsenzus, který předložil předseda Sněmovny Radek Vondráček, a v tom druhém skrutiniu zůstane ten návrh kolegy Marka Bendy oproštěný od té nominace politickými subjekty, ale bude

tam ponecháno automatické rozdělení podle vlastně té varianty původního lidoveckého návrhu Hagenbach-Bischoff pak v druhém skrutiniu. Myslím si, že toto je správná cesta, která nakonec vedla k tomu širokému kompromisu a konsenzu zde v Poslanecké sněmovně. Pokud jde o koaliční kvora pro koalice načítací, tak my jsme od začátku byli přesvědčeni o tom, že je namístě, aby zde nějaké limity byly, ale aby byly mírnější než doposud. Ten výsledek 8 a 11 % pro nás je jednoznačně akceptovatelný.

Třetí věc, kterou chci zmínit, jsou dva pozměňovací návrhy, vlastně tři, protože jeden předkládá kolegyně Karla Šlechtová z vládního tábora, dva jsme předložili spolu s kolegou Markem Bendou a Dominikem Ferim, a týkají se korespondenční volby ze zahraničí. My jsme tím chtěli, pokud v tuto chvíli máme otevřený volební zákon, vyhovět dlouholetému volání našich občanů, studentů, lidí pracujících v zahraničí, kde samozřejmě účast u voleb, kde je možné volit ze zahraničí, je dnes velmi komplikovaná, často znamená několik dnů dovolené a také velké finanční náklady např. na cestu na ambasádu, typicky se to týká hlavně těch velkých zemí, jako je Austrálie, Kanada, Spojené státy americké apod., a korespondenční volba by toto mohla vyřešit. Chci zdůraznit to, že se jedná o řešení, které nebylo vytvořené teď v posledních týdnech nebo dvou měsících. To řešení zde ve Sněmovně leží už dvaapůl roku, bylo dokonce vráceno k přepracování a ve spolupráci s Ministerstvem vnitra upraveno a teď pouze převzato do této novely volebního zákona, čili nikdo nás nemůže napadat z toho, že jsme narychlo něco spíchli. Naopak ten návrh má své ratio. Vychází vstříc této vládě, protože tato vláda to má ve svém vládním prohlášení, bylo by možné tedy splnit jeden z cílů, které si vláda stanovila, a my v tomto smyslu s ní jednoznačně souhlasíme, a zároveň vyjít vstříc spravedlivým přáním našich občanů žijících a pracujících v zahraničí. Proto jsme tu korespondenční volbu předložili. Budu rád, když ji i zde ve Sněmovně dokážete podpořit. Má velkou podporu horní komory Parlamentu.

My jsme s vědomím možných námitek předložili dvě varianty. Jednu variantu s účinností již pro letošní volby, druhou variantu s účinností až od 1. ledna 2022, tedy ta by se ještě na tyto volby nevztahovala, tak abychom nemohli být napadáni argumentem, že si vytváříme něco sami pro sebe. Stejně tak podpoříme i návrh kolegyně Karly Šlechtové, která vlastně analogicky řeší ten samý problém, tzn. korespondenční volbu ze zahraničí. Tyto pozměňovací návrhy jsme připraveni podpořit, stejně jako ty, které jsem už zmiňoval, tzn. jsou výsledkem politického jednání, které proběhlo na půdě Poslanecké sněmovny, ale bylo komunikováno s většinou v komoře horní, tzn. v Senátu. Věřím, že dnes úspěšně novelu volebního zákona schválíme, a vyšleme tak signál voličům, že volby a volební pravidla v tomto roce budou včas schválena a připravena tak, aby volby mohly řádně proběhnout. Protože sice to může znít trochu jako fráze, ale je to svátek demokracie, kdy voliči mají svobodně rozhodovat o správě této země. Věřím, že po dnešku bude ta díra, která ve volebním zákoně vznikla, zacelena. Děkuji za pozornost a podporu pozměňovacích návrhů, jak jsem zmínil.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Přečtu dvě omluvy. Omlouvá se pan ministr zdravotnictví Jan Blatný po celý jednací den z pracovních důvodů, omlouvá se pan ministr zemědělství Miroslav Toman dnes z celého dne z pracovních důvodů.

S přednostním právem pan předseda Rakušan.

Poslanec Vít Rakušan: Dobrý den. Děkuji vám, vážený pane předsedo, za slovo. Já budu velmi stručný. Veškeré parametry nového volebního zákona představili velmi podrobně oba dva moji předřečníci. Já bych chtěl poděkovat vám, pane předsedo, panu předsedovi ústavně-právního výboru, všem předsedům politických frakcí v Poslanecké sněmovně, že jsme byli schopni v tak krátké době dosáhnout i v tak roztržiténě Poslanecké sněmovně, kde máme devět poslaneckých klubů, nějaké elementární shody nad tím, jak bychom měli v České republice volit už teď na podzim do Poslanecké sněmovny. Zároveň bych chtěl ocenit i naše senátory – nemyslím tím naše stranické, ale obecně Senát jako instituci – kteří byli ochotni se od začátku pustit do diskuse s Poslaneckou sněmovnou, nějakým způsobem dát základní parametry tomu hříšti, kde se pohybujeme.

Já jako předseda hnutí Starostové a nezávislí se samozřejmě cítím být jistým způsobem spoluzodpovědný za tu situaci, ve které se teď nacházíme. Byli to právě naši senátoři, kteří na podzim roku 2017 přišli s návrhem ústavní žaloby a hledali pro ni podporu od jiných senátních klubů v naší horní komoře. Samozřejmě jsme tehdy nemohli tušit, že rozhodování Ústavního soudu bude trvat tak dlouho. Nemohli jsme tušit, že to rozhodnutí Ústavního soudu nepříjde zrovna v nejlepší chvíli, a to krátce před parlamentními volbami, a vystavil nás tak Ústavní soud poměrně složité situaci: rychle se dohodnout a připravit takový návrh zákona, který bude kompromisní a projde oběma komorami, aby tady nedocházelo k tomu ping-pongu, k tomu vracení míčku z jedné komory do druhé. Já doufám, že my jako Poslanecká sněmovna právě dnes zahájíme cestu k tomu konsenzu, cestu k volebnímu zákonu, který bude spravedlivější.

Já bych jenom chtěl říci, že ideově si za podnětem našich senátorů dodnes stojím. Ten základní příklad toho, v čem minulý volební systém, který byl shledán jako neústavní, byl problematický, je počet hlasů, který jednotlivá politická uskupení potřebovala pro získání poslaneckého mandátu. V případě v minulých volbách nejsilnějšího hnutí ANO to bylo 19 232 hlasů na získání poslaneckého mandátu, pro hnutí STAN, které v těch minulých volbách mělo necelých 5,2 % hlasů, bylo potřeba pro získání jednoho poslaneckého mandátu 43 692 hlasů. Toto bylo shledáno Ústavním soudem jako skutečně porušující princip té rovné volby.

Já jsem velmi rád, že kompromisním návrhem, se kterým teď přicházíme, odstraňujeme tuto nespravedlnost. A dovoluji si předjímat, že ten návrh, který bychom dnes měli schválit, ve svém principu a základu projde testem ústavnosti a že předkládáme takový kompromis, který je nejenom politicky přijatelný pro nás v Poslanecké sněmovně, nejenom politicky přijatelný, doufejme, pro naše kolegy v horní komoře Parlamentu, ale že by byl přijatelný i v případě toho, že by byl napaden u Ústavního soudu. Myslím si, že jsme splnili tu velmi složitou poptávku, která od Ústavního soudu přišla, v rekordně krátké době. Ještě jednou bych za to chtěl všem poděkovat jménem Starostů a nezávislých, kteří vlastně s tím podnětem k Ústavnímu soudu přišli, a my jsme svou kreativitou a společnou prací tento problém poměrně rychle vyřešili. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu Rakušanovi. Hezké dopoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Budeme dál pokračovat v otevřené rozpravě ve třetím čtení k zákonu o volbách, tisku 1170. Na řadě nyní je pan poslanec Tomáš Martínek, připraví se Jan Chvojka. Máte slovo.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji. Vážené dámy, vážení pánové, na programu řádné schůze Poslanecké sněmovny je návrh změny zákona podpořený Piráty ohledně zavedení možnosti korespondenční volby pro Čechy v zahraničí, kterou dnes můžeme podpořit přijetím pozměňovacího návrhu E1. Krajánci často investují prostředky vydělané v zahraničí do Česka, což nasvědčují i statistiky bank. Přitom tyto čeští občané mají mnohdy velmi komplikovanou možnost volby oproti občanům jiných zemí Evropské unie, kde již možnost korespondenční volby dávno platí. V době koronavirové krize je korespondenční volba z hlediska rizika nákazy ta nejlepší možnost. Někteří občané žijí také v zemích, kde není možné na české ambasádě volit, a museli by cestovat do jiné země, což ovšem mohou koronavirová nařízení znemožnit.

Obrátila se na mne se svým příběhem krajanka Blanka Mládková pracující na Novém Zélandu. Její dopis bych chtěl nyní citovat:

"Jsem Češka žijící dlouhodobě s rodinou na Novém Zélandu. Manžel je Čech také, stejně tak jako naše děti. Dokud jsme žili v České republice, vždy jsme chodili ke všem volbám. Já bývala i členkou volební komise. Volit přece není o tom, že vhodím volební lístek do volební urny, je to o vyjádření názoru, jakým směrem by se naše krásná země měla dále ubírat. Velmi mě mrzí, že nyní se voleb aktivně zúčastnit nemohu. Je to příliš komplikované. Naši jedinou možností je volba na zastupitelském úřadě. Ten nejbližší je generální konzulát v Sydney. To prakticky znamená, že si musíte koupit letenku a letět více než 2 000 kilometrů na území jiného státu. Cena letenky se běžně pohybuje v částce 500 novozélandských dolarů za jednu cestu. Tam a zpět je to cca 1 000 novozélandských dolarů, to je přibližně 15 000 korun. Pokud nežijete v Christchurchi, Wellingtonu či Aucklandu, kde jsou mezinárodní letiště, přičtete si cestu za vnitrostátní let, který se běžně pohybuje v rozmezí 100 až 150 novozélandských dolarů, tedy 1 500 až 2 250 korun. K tomu si připočtete ubytování v Sydney, protože za jeden den toto nestihnete a budete tam muset přespat. Zvolíte nejlevnější ubytování na okraji města, které se pohybuje od 150 novozélandských dolarů výše, to jest od 2 250 korun. Budete platit další peníze za dopravu. V blízkosti konzulátu ubytování začíná na 3 000 korunách, tedy 200 novozélandských dolarech.

Takže jít k volbám pro Čecha žijícího na Novém Zélandu znamená vydat minimálně 20 000 korun a k tomu přidat minimálně dva dny svého času, z čehož minimálně jeden den je pracovní. A nezapomeňte, že se též musíte stravovat, a ceny v Austrálii jsou prostě vyšší než na Novém Zélandu. To si spousta lidí dovolit nemůže. Je to příliš vysoká částka, když vezmete, že to klidně může být půlka měsíčního rozpočtu pro čtyřčlennou rodinu. A teď mi řekněte, kolik lidí půjde za výše uvedených podmínek volit. Představte si, že já znám několik takových, kteří to absolvovali, při některých parlamentních volbách či historicky prvních prezidentských volbách se zúčastnili prvního kola, nicméně se jednalo o velmi specializované odborníky s vysokým platem, bez rodiny či podobných závazků.

K tomu všemu se přidá ještě taková mimořádná situace v podobě COVID-19, kdy Nový Zéland uzavřel hranice a vstoupit mohou pouze občané a držitelé trvalého pobytu. A takových Čechů už opravdu mnoho není, necelé dva tisíce. Všichni ostatní, pokud opustí Nový Zéland, už nebudou vpuštěni do doby, než se hranice zase otevrou. V neoficiálních zprávách se hovoří, že země bude uzavřena ještě celý letošní rok. Ti ostatní, to jest držitelé trvalého pobytu či lidé s dvojitým občanstvím, budou muset při návratu do povinné čtrnáctidenní karantény v hotelu, kterou si také musí zaplatit. Cena je 3 100 novozélandských dolarů, cca 46 500 korun. Navíc ty hotely jsou zaplněné na cca tři

měsíce dopředu. Jinými slovy byste v té Austrálii strávili tři měsíce, to je opravdu nereálné.

Když jsem do dozvěděla o iniciativě Chceme volit distančně, okamžitě jsem se k ní přidala a stala se koordinátorkou pro Nový Zéland nejen z výše uvedených důvodů. Tím dalším, který je zároveň velmi paradoxní, je to, že na Novém Zélandu není problém volit distančně. Kromě možnosti volit ve volební místnosti mohou všichni Novozélandčané bez problémů volit korespondenčně a záleží jen na nich, jakou možnost zvolí. Lístek ke korespondenčnímu způsobu volby každý obdrží v předstihu společně s hlasovacími listky.

Ještě jednou děkuji z podporu, kterou u Pirátů máme, neboť nám, Čechům žijícím v zahraničí, není jedno, co se v naší malebné zemi uprostřed Evropy děje. Máme tam své příbuzné, přátele, kamarády, vyrostli jsme tam a k České republice se vážou naše vzpomínky. Někteří jsme tu krátce, někteří dlouhodobě. Mnoho z nás se chce v budoucnu do Česka vrátit. Já osobně znám několik Čechů, kteří se i po deseti, dvaceti letech strávených v zahraničí vrátili zpět do rodné vlasti. Mnoho z nich prodalo své prosperující zahraniční firmy a tento kapitál přivezli do Česka, kde jej investovali, začali podnikat, zaměstnávají lidi z regionu, žijí tam, vychovávají své děti a podílí se na růstu a prosperitě České republiky. Jsem ráda, že na nás myslíte, a za to vám děkuji."

Toť dopis Blanky z Nového Zélandu. Proto bych vás chtěl požádat – jak vidíte, i pro mnoho lidí je s ohledem na koronavirovou krizi velmi těžké vůbec odvolit s ohledem na daná opatření – abyste pozměňovací návrh E1 podpořili.

Dále bych chtěl ještě zmínit jednu věc, pro zajímavost. Na webové stránce volebnimodely.pirati.cz modelujeme i pozměňovací návrhy k tomuto návrhu zákona, kde si můžete tedy zobrazit, jak by vypadaly výsledky voleb s přijetím různých pozměňovacích návrhů, ať už to je pana Bendy, pana Vondráčka a tak dále, s ohledem na to, jak by to vypadalo v roce 2017 či i s ohledem na nějaké aktuální průzkumy.

Takže děkuji za pozornost a prosím ještě jednou o podporu korespondenční volby.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl pan poslanec Tomáš Martínek. Kolega Chvojka ještě posečká, s faktickou poznámkou se přihlásil předseda Poslanecké sněmovny Radek Vondráček. Máte slovo, pane předsedo.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já to zvládnu všechno v rámci faktické poznámky. Dvakrát jsem byl pozitivně zmíněn panem poslancem Výborným, takže bych mu chtěl poděkovat, ale také bych chtěl říct, že možná ne úplně zaslouženě, protože stejný pozměňovací návrh předložil i kolega Píkal a já jsem hlavně byl takový nosič, protože mým zájmem opravdu bylo najít nějaký kompromis a komunikovat s horní komorou, a proto jsem předložil ten návrh. Cítím ale potřebu tady říct, že kdyby to záleželo na mně, tak já vnitřně spíše hlasuji pro návrh pana kolegy Bendy. Za prvé.

Za druhé, je tam můj druhý pozměňovací návrh, který se týkal dvou volebních zemí, který by přinesl možná ještě větší rovnost a spravedlnost a poměrné zastoupení, nicméně výsledkem jednání ústavně-právního výboru je, že se o tomto pozměňovacím návrhu nebude ani hlasovat. Takže zřejmě, když to dopadne dobře, já to tady... já samozřejmě si vážím té dohody, já si vážím toho kompromisu, je to docela příjemné, když můžete říkat

do veřejných sdělovacích prostředků, že jsme se my tady na něčem domluvili, nebývá to moc často a myslím si, že bychom to měli zkoušet častěji, protože je naše povinnost najít nějaký společný zájem pro všechny, kteří nás sledují. Takže já bych musel navrhnout úplně jinou proceduru a taky bych mohl ohrozit vůbec celou tu dohodu, která tady pracně vzniká několik měsíců. Takže z tohoto důvodu já tímto způsobem postupovat nebudu.

Trošku jsem si pravil náladu při sčítání lidu, kdy jsem do formuláře uvedl jako první národnost moravská. Takže ti, kteří by hlasovali pro můj pozměňovací návrh, aby se samostatně hlasovalo na Moravě a ve Slezsku, můžou takové malé hlasování udělat. Kdo ještě nevyplnil formulář Českého statistického úřadu, tak národnost moravská může být vyplněna. Tímto vás o to prosím. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka Lubomíra Volného, poté místopředseda Píkal. (Poslanec Volný přichází bez roušky.)

Pane poslanče Volný, vedu vás k pořádku: Měl jste mít nasazenou roušku podle vládního opatření. Udělují vám napomenutí. Máte slovo.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji za slovo. Vzhledem k tomu, že každý občan může odmítnout plnění jakéhokoli vládního nařízení, pokud porušuje nadřazené právní normy anebo pokud ho ohrožuje na zdraví, tak já nemám roušku, protože ta podle vyjádření šéfky Pneumologické společnosti v České republice mě ohrožuje na mém zdraví. Takže využívám svého zákonného práva tuto roušku a respirátor nenosit.

Nicméně teď bych vás chtěl poprosit, abyste začal znovu počítat čas, protože svým nezákonným napomenutím jste mě připravil o 30 sekund.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nepřipravil. Spustil jsem vám až poté, když jsem domluvil.

Poslanec Lubomír Volný: No ale já jsem musel vysvětlit, proč mě nezákonně napomináte.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To mě nezajímá.

Poslanec Lubomír Volný: Takže vás prosím o ty dvě minuty znovu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Přihlásil jste se k faktické poznámce.

Poslanec Lubomír Volný: Dobře, takže chápu, že mě nechcete nechat mluvit, rozumím tomu.

Já jsem taky žil tři roky na Novém Zélandu a vůbec nechápu lidi, kteří odcestují dlouhodobě do ciziny a potom chtějí ovlivňovat dění v zemi, ve které nežijí. Ve které neplatí daně, ke které nemají v ten daný okamžik v podstatě žádný vztah, protože se

rozhodli žít někde jinde. Já už jsem získal na Novém Zélandu rezidenturu a v případě, že bych na tom Novém Zélandu zůstal, tak by mě opravdu nenapadlo ovlivňovat politické dění v zemi, ze které jsem se rozhodl odcestovat. To je jedna věc.

Druhá věc. Zneužívání koronavirové krize k zavádění nějakého korespondenčního hlasování a jakékoli formy, ať už bude dopisem, nebo elektronicky, povede k jedné jediné věci, a to k totálnímu rozštěpení společnosti. Protože ti, kteří věří na tužku a papír a volební komisi, nikdy neuvěří korespondenčnímu a elektronickému hlasování. A dopadne to jako ve Spojených státech. Dnes jsou desítky milionů lidí, občanů Spojených států, přesvědčeny o tom, že jim byly ukradeny volby. Tato metoda je cestou do pekla.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní pan místopředseda Pikal s faktickou poznámkou. (Domluva u předsedajícího.) Dobře, kolega Pikal chce posečkat, až bude provedena dezinfekce řečnického pultu. Požádám službu. Mohu požádat aparát Sněmovny, aby... (Vyčkává se, až dorazí služba.) Ještě posečkáme... Požádám službu o dezinfekci řečnického pultu. Děkuji. (Probíhá úklid řečniště.)

S faktickou poznámkou se přihlásil místopředseda Sněmovny Vojtěch Pikal. Máte slovo k faktické poznámce.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za slovo. Velice se omlouvám za to zdržení, i když není z mého přičinění.

Já bych chtěl zareagovat na dvě věci. Za prvé tady byl – pan předseda Vondráček mě zmínil, tak bych chtěl poděkovat znovu za to, že ten pozměňovací návrh směřující k zavedení automatického rozdělování po druhém skrutiniu přinesl on. Myslím si, že to je cesta, jakou se můžeme dostat k nějaké skutečné dohodě.

Ale pak bych chtěl hlavně zareagovat na to, co tady zaznělo potom, i když jsem se hlásil už dříve, a to na zpochybňování korespondenčních voleb. Korespondenční volby, tak jak jsou navrženy a jak se s nimi v zásadě počítá již delší dobu, jsou o tužce a papíru. Tam není žádné elektronické médium navíc nebo nic takového. A prostě pokud někdo bude zpochybňovat volby, bude tvrdit, že dochází k podvodům ve volebních komisích, že dochází i k podvodům při korespondenční volbě nebo že dochází k podvodům s volebními urnami v průběhu noci, tak může zpochybnit volby. Prostě pokud budete lidem vykládat lži, tak někteří jim prostě uvěří, protože ze své autority budete vykládat lži a ty volby zpochybníte. A je úplně jedno, jestli probíhají správně a férově, nebo ne. Pokud je prostě budete zpochybňovat na základě falešných tvrzení, tak je zpochybníte a způsobíte rozdělení společnosti. Důležité je nelhat! Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě faktická poznámka Dominika Feriho, poté Lubomír Volný. Máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já vystoupím jenom na faktickou poznámku, ne s přednostním právem posleze. "Zjednodušíme volební pravidla tak, aby se občanům usnadnil přístup k volbám. Včetně zavedení korespondenční volby." Tato věta pochází z programového prohlášení této vlády. A jestli to vláda myslí skutečně vážně s touto podporou, tak dneska můžeme korespondenční volbu schválit a zavést. Jak

zde již padlo, týká se to půl milionu našich občanů v zahraničí, kteří pro to, aby mohli naplnit svoje volební právo, musejí vynaložit nemalé prostředky a velké množství času pro to, aby mohli odvolit. V některých zemích jsou to tisíce kilometrů. Pojďme jim umožnit volit korespondenčně, tak jako je to běžné v zahraničí.

Musím se ještě ohradit vůči tomu, co tady zaznělo na jejich účet, že jsou to lidé, kteří žijí v zahraničí a jako kdyby snad nebyli Češi, čeští občané. Ne, to nejsou žádní cizinci, to jsou čeští občané s volebním právem. A my bychom to volební právo neměli relativizovat, protože velmi často jsou to lidé, kteří sledují se zájmem dění v naší republice. Chtějí se sem třeba později vrátit, žijí tu jejich příbuzní. Často sem dokonce posílají např. i peníze, to je naprosto běžná věc. A nějakým způsobem říkat, že jejich hlas má menší váhu, tak to mi nepřijde jako vhodné, přijde mi to silně protidemokratické a nemám to za něco, co by v této Poslanecké sněmovně mělo být takto sdělováno. Naopak se domnívám, že bychom měli činit kroky pro to, aby volební právo mohl uplatit každý v zahraničí. A korespondenční volba je tradiční řešení, ověřené řešení, které tu dnes můžeme schválit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Faktická poznámka Lubomíra Volného a další bude Patrik Nacher. Máte slovo.

Poslanec Lubomír Volný: (Přichází opět bez roušky.) Já prostřednictvím vašim, pane předsedající, k panu kolegovi Pikalovi. Ano, máte pravdu. Ty volby budou zpochybněny. Prostě budou zpochybněny, protože to není jenom o tužce a o papíru, je to o tom, že ten dopis musí někam nějakou dobu cestovat, někde bude schraňován, potom ho někdo hodí do té urny a prostě to povede k tomu, že spousta lidí, a v Americe jsou to desítky milionů lidí, kteří nevěří tomu systému, který vygeneroval jejich senilního prezidenta, který teď není schopen si přečíst ani jméno pod fotografií na tiskové konferenci. Prostě desítky milionů Američanů jsou přesvědčeny o tom, že ty volby jim byly ukradeny demokratickou mafii. A existovaly o tom i věci, o kterých oni, títo voliči, budou nadsmrti, do konce svého života přesvědčení, že to byly relevantní důkazy. Ta společnost je drtivě a těžce rozštěpena, a nebýt korespondenční volby, tak se to prostě nestalo. Korespondenční volba je riziko a povede, ať se vám to líbí, nebo ne, k rozštěpení společnosti a povede k tomu, že ti lidé, kteří v té volbě neuspějí, budou mít pocit, že byl podvedeni.

Co se týká toho, že ti lidé žijící v zahraničí jsou občany druhé kategorie, není to pravda. Oni vždycky můžou z toho zahraničí přijet domů, pokud je to opravdu říhne k tomu, aby hlasovali, a můžou si to odhlasovat doma, dneska na zastupitelských úřadech. Člověk žijící v zahraničí, který není ochoten obětovat 30 tisíc korun k tomu, aby si splnil své občanské právo, tak si to právo podle mě ani nezaslouží, protože o něj ve své podstatě ani moc nestojí. A říkám to s plným vědomím toho, že jsem sám tři roky žil na Novém Zélandu, dva roky v Anglii, a po tu dobu, co jsem žil v zahraničí, by mě opravdu nenapadlo ovlivňovat svou volbou život občanů v zemi, ve které já nežiji, a ani jsem to dlouhodobě neplánoval. Je to prostě Pandořina skříňka a akorát tím rozštěpíte společnost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: K faktické poznámce... Ještě požádám službu o hygienické řešení a potom kolega Nacher. (Probíhá dezinfekce řečníště.) Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Nachera, připraví se Vojtěch Pikal.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a pánové, pěkné dopoledne. Mně ta debata přijde trochu neférová, protože já si vzpomínám, v momentě, kdy já jsem tady hájil návrh na jeden volební obvod, který by byl nejtransparentnější, nespravedlivější, nejpoměrnější, to je to, co po nás Ústavní soud chtěl, tak jste argumentovali, že bychom v rámci rychlosti projednání, v rámci kompromisu, v rámci toho, abychom to stihli, tak abychom tady projednávali a měnili pouze a jen to, co nám Ústavní soud sdělil, tj. ty dva paragrafy. To byl jeden z hlavních, ne-li hlavní argument proti jednomu volebnímu obvodu, že počet krajů, počet volebních obvodů Ústavní soud neřešil. Ale v tom případě tahle vaše výtku, a teď to bylo na Dominika Feriho, kterého tady nevidím, tak ale musí platit i na tu korespondenční volbu, protože korespondenční volbu také Ústavní soud neřešil.

Tak já bych vás, kolegové, poprosil, buďte konzistentní. Když máme řešit jenom to, co Ústavní soud nám sdělil, že máme řešit, já s tím tedy nesouhlasím, ale když je takováhle dohoda, my jsme z toho jednoho volebního obvodu ustoupili, tak tam ale neprotlačujeme něco, o čem ten Ústavní soud vůbec nemluvil. A teď já vůbec neřeším tu techniku věci, jestli by naopak nestálo za to, když už tedy se řeší korespondenční volba, tak to řešit u všech voleb, nejenom takhle u jedné atd., ale to už jsou potom technické věci týkající se přímo korespondenční volby. Ale já bych vás poprosil v tomto o konzistentní postoj. Ústavní soud o korespondenčních volbách nemluvil, takže by bylo dobré to tam takhle, tímhle způsobem nedávat. Já jsem vystoupil ve druhém čtení a myslel jsem, že už se k tomu nikdo nevrátí, ale vzhledem k tomu, že tady běží ta debata takhle podrobně, tak jsem musel. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, skončil čas k faktické poznámce. Děkuji. Nyní místopředseda Píkal, připraví se Pavel Blažek, také s faktickou poznámkou. Prosil bych také konzistentně...

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Ano, já budu zcela konzistentně souhlasit s panem poslancem Nacherem vlastně v obou věcech, které řekl. Souhlasím s tím, že ten jednomandátový obvod by byl zcela nejpoměrnější, ano, ale měli jsme nějaké limity. Souhlasím s tím, že je nekonzistentní podávat teď korespondenční volbu, proto my jsme ji nepodali, přestože ji dlouhodobě podporujeme, ale pokud již před námi to rozhodnutí leží, tak mně nezbývá, než se jakoby přihlásit k té možnosti korespondenční volby, protože ji prostě považuji za dobrou, za dobře připravenou, za realizovatelnou a za přínosnou.

A ještě bych chtěl zareagovat na jeden argument, který tady řekl. Když tady někdo říká, že pokud někomu je líto obětovat 30 tisíc za svoje volební právo – to už nemíří na pana poslance Nachera, ano – tak že si to občanské právo nezaslouží, tak bych se chtěl zeptat, jestli bude navrhopvat také zrušení většího počtu volebních místností, tak aby to tedy lidé měli dál, my tím ušetříme, a pokud je jim líto realizovat své volební právo, tak si prostě můžou dojet odvolit do krajského města. To mi přijde jako úplně absurdní argumentace.

A pak bych chtěl ještě podotknout, že svět není Amerika. Korespondenční volby samozřejmě probíhají i jinde, na spoustě dalších míst ve světě. Valná většina evropských států umožňuje nějaký způsob hlasování předem, zejména formou korespondenčního hlasování. Umožňuje to, jak tady zaznělo, Nový Zéland, umožňuje to Austrálie.

A nekvalita prezidentských kandidátů, ze kterých si musí vybírat američtí voliči, podle mého způsobu je systém většinový a systém dvou stran, který v Americe mají, který prostě generuje takto nekvalitní kandidáty. A víc bych to neřešil. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Pavla Blažka, na řadě je řádně přihlášený Jan Chvojka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den, děkuji za slovo. Já jen stručně reakce na pana kolegu Nachera. On neustále opakuje, že ta debata je nefér v tom smyslu, že se argumentuje nálezem Ústavního soudu, a protože nemusí být jeden obvod. Já bych za naši stranu jenom chtěl upozornit, že hlavní stanovisko za nás řekl Marek Benda a argumentoval zcela správně čistě politicky. Vůbec se neodvolával na nějaké ústavní soudy v tom smyslu, proč si myslíme, že ten jeden obvod není politicky vhodný. Ukazoval příklady na Slovensku a v některých jiných státech. Čili poprosím pana kolegu Nachera, aby v tomto byla zachována jakási korektnost, že my jsme se neodvolávali na – nebo neschovávali se za Ústavní soud v té protiargumentaci.

Za druhé takové dvě metodické poznámky. Prosim vás, nemluvte o tom, že volby jsou spravedlivé nebo nespravedlivé. Na spravedlnost si lidský rozum vymyslel soudy. Žádné volby z principu nemůžou být spravedlivé a ztrácíme jenom čas, když říkáme, co je spravedlivější a méně spravedlivé. Historie mockrát ukázala mnoho voleb, které bychom posoudili jako nespravedlivé, a tak to prostě je, ale nemá to s tím nic společného. Lidskou spravedlnost nechme soudům, nečekejme ji od voleb. Nikdy nebyla a nikdy nebude.

A totéž bych si dovolil říct, abychom se tady nezdržovali nějakou ústavněprávní argumentací, že jestli nám něco Ústavní soud jasně sdělil před pár měsíci, tak je to to, že co je ústavní, nebo není, rozhoduje příslušná většina na Ústavním soudu, která prostě najednou rozhodne a najednou je cosi ústavní. A trápit se tady debatami o tom, co říká ten či onen docent, profesor na fakultách, mimochodem nejenom tímto rozhodnutím, de facto vlastně ztrácí smysl. A ještě snad jedna krátká... A to je poznámka praktická, to není žádná kritika Ústavního soudu. Tak to prostě je a musíme s tím počítat a pracovat.

A v reakci na pana kolegu Volného. Mně je nějak dáno vždycky na něj reagovat. Já bych se chtěl, a čekal bych to spíše od ministra zahraničních věcí, distancovat od toho, abychom tady uráželi představitele jiných států a říkali, že to je nějaký senilní stařík apod. (Mpř. Filip: Pane poslanče, skončil váš čas k faktické poznámce.) Čili za sebe bych se od toho tedy distancoval.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak. Vyvolal jste další dvě faktické poznámky – vašeho kolegy Pavla Žáčka a Patrika Nachera. Kolega Chvojka je stále na čekačce. Prosim, pan poslanec Žáček, faktická poznámka.

Poslanec Pavel Žáček: Děkuji za slovo. Moji poznámku nevyvolal můj stranický kolega, ale pan místopředseda Pikal, jemuž bych vašim prostřednictvím chtěl věnovat tu asi základní informaci, která se týká amerických voleb. Jestli se nám nelíbí kandidát jedné či oné strany nebo ten, kdo ty volby vyhrál, nenapálil bych americký volební systém. Je to systém, který generuje stabilitu, který je na rozdíl od kontinentálních modelů voleb

obrovskou hrází proti různým extremismům, nacismům, fašismům, komunismům. Proto bych přistupoval s pochopením k tomu systému a ne prostřednictvím konkrétního prezidenta, jestli se nám líbí, nebo nelíbí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kolega Nacher, poté kolega Pikal. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já jsem chtěl ještě krátce, už to nechci natahovat, na Pavla Blažka. On je tamhle. On mě asi neposlouchal úplně přesně. Když už tady vystoupím, tak si to vždycky nějak připravím, byť jedu spatra. Já jsem nereagoval na Marka Bendu nebo na někoho z ODS. Já vždycky poslouchám, ten, kdo něco říká, reaguju přímo na něj. Takže ta výtky byla neférová, abychom dneska byli v těch slovech, nebo nepřesná. Ale já jsem tam zmínil základní moment. A ten základní moment je, když se podíváte do stenoáznamu, že hlavní argument proti jednovolebnímu systému byl ten, že máme málo času, máme řešit covid, spoustu zákonů, a pojďme řešit jenom to, co nám Ústavní soud vytkl, a to jsou dva paragrafy. A když nám nevytkl počet volebních obvodů, tak to neřešme. To byl argument. Já jsem s tím nesouhlasil, říkám, ale respektuji, že takhle se rozhodla většina. A teď tady drtivou většinu času ztrácíme, nebo ztrácíme ne, ta diskuse je potřebná, ale zaobíráme se korespondenční volbou, kterou ale Ústavní soud neřeší taky. Tak já jenom volám, je to přece jasné, po konzistentním postoji, že když máme řešit jenom to, co nám Ústavní soud vrátil, tak ať to řešíme a nedáváme tam i jiné věci. To je přece jednoduchý jak žebřík. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní místopředseda Pikal, poté další dvě faktické poznámky, kolega Volný a kolega Martínek. Máte slovo, pane poslanče.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za slovo. Jenom velice krátce k panu poslanci Žáčkovi vašim prostřednictvím, když jsem byl osloven. Já jsem rozhodně nechtěl říkat, že někteří američtí kandidáti se mi líbí, nebo nelíbí, že jsou kvalitní, nebo nekvalitní. To si myslím, že mi nepřísluší. Ale řekl jsem, že jejich kvalitu, ať už negativní, nebo pozitivní, prostě generuje volební systém, resp. systém dvou stran, který tam mají. A dovolil bych si podotknout, že ve chvíli, kdy tady proběhl útok na Kapitol v Americe, tak si nejsem jistý, nakolik se tenhle systém dokáže bránit těm extrémům a jejich nástupu, jestli naopak nevede k tomu, že je některé strany začleňují do své rétoriky a započítávají do své základny, což považuju za daleko nebezpečnější. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní pan poslanec Lubomír Volný s faktickou poznámkou, připraví se poslanec Martínek také s faktickou poznámkou. Kolega Chvojka je trpělivost sama. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Lubomír Volný: (Přichází bez roušky.) Děkuji, pane předsedající. Já jsem tady uvedl jako neblahý příklad rozštěpení společnosti korespondenční volby. Nekomentoval jsem žádný systém ve Spojených státech, který není založený na dvou stranách, to prostě není pravda. Ve Spojených státech je spousta jiných politických stran.

Ve Spojených státech kandidují jiní prezidentští kandidáti než za republikány a demokraty. To, že to piráti nevědí, je takové poměrně komické. Nicméně pokud se stavíte, tak já vám na to téma dám nějaké školení.

A to, že ten systém, když už jsme rozjeli debatu o tom americkém volebním systému, je zárukou nějaké stability a že brání nástupu různých extremistů, to slyším strašně rád, protože tím pádem je potvrzeno, že pan prezident Trump nebyl žádný extremist a že to nebyl žádný fašista, sexista, nacista apod., jak byl celou dobu označován svými oponenty. A že pan prezident Biden, promiňte, je senilní levicový extremist, který rází podle toho, co mu napíšíou na ten papír, levicovou extremistickou politiku absolutního nejlevicovějšího levého spektra made in China, to znamená komunistický kapitalismu, tak to je asi každému normálně uvažujícímu člověk taky jasné. Takže já v tomto nerad, ale souhlasím vašim prostřednictvím pana předsedajícího s panem místopředsedou Pikalem, že tento systém bohužel vůbec, vůbec nebrání nějakým extrémům a že by byl nějaký stabilní. Prostě tady přišel člověk, který byl stoprocentně konzervativní, to byl prezident Trump, a teď tam máme komunistu made in China, který zavádí absolutně levicovou komunisticko-kapitalistickou politiku spojenou úplně se všemi neomarxistickými nesmysly, které si člověk může vymyslet. (Upozornění na čas.) A je to prostě senilní extremist.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vypršel váš čas k faktické poznámce, pane poslanče. Já vás mohu vést, všechny kolegy a kolegyně jenom, abychom hovořili k věci.

Nyní kolega Martínek s faktickou poznámkou a pan kolega Pikal. – Já požádám službu, proto hovořím, abych vás vrátil do debaty ve třetím čtení. Ve třetí čtení. (Probíhá dezinfekce řečnické.) Neblahá zvyklost, která se tady rozvinula po jednom z vystoupení bývalého kolegy Cyrila Svobody, nikdy se tady předtím neřešila ve třetím čtení diskuze, která patří do čtení prvního nebo druhého. Nyní tomu tak je. Vím, že to je praxe.

Máte slovo.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji. Nechci reagovat na urážky předřečníka, ať už to bylo vůči americkému prezidentovi, nebo vůči Pirátům, nebo komukoliv jinému, ale krátce ke kolegovi Nacherovi. My tady ale řešíme covid tím korespondenčním hlasováním. Nevím, jestli jste poslouchal ten dopis, co jsem četl, jak je v tuto chvíli složitě hlasovat pro mnoho českých občanů v zahraničí. Tady v tuto chvíli i kvůli koronavirové situaci prostě nastává to, že mnoho lidí ani hlasovat nemůže, protože by se nemohli vrátit do dané země kvůli daným opatřením, jako to je například na Novém Zélandu. Pokud hlasovat mohou, tak by museli strávit několik týdnů v karanténě při návratu kvůli jednomu hlasování, které by mohli standardně jako další občané vyspělých zemí si splnit korespondenční volbou. Takže ono to je dost souvislé s covidem, nehledě na to, že by to určitě omezilo zbytečné kontakty, které by daní občané měli, a mohlo by je to ohrozit na životě.

To, proč vlastně tento návrh ODS a další předložili, tak je i to, že je to ve vládním prohlášení. Takže my tady vlastně řešíme něco, co by mělo být konsenzem této Sněmovny, pokud to podpoří vládní strany a stejně tak i většina opozičních stran. Takže z toho hlediska si myslím, že budu rád, když to podpoříte, abychom vám pomohli splnit vaše vládní prohlášení a současně abychom pomohli občanům žijícím v zahraničí umožnit jim využít jejich voličského práva, a to i v této složité situaci, kdy koronavirus

znemožňuje cestovat, znemožňuje se pohybovat nějakým jednoduchým způsobem do vzdálenějších míst, např. i na ambasády. Mnoho zemí má uzávěry mezi okresy, stejně jako to máme v České republice, a nemusí se dostat ani na tu ambasádu, kde by mohli volit v té dané zemi. Takže je mnoho důvodů, proč právě teď toto podpořit, protože doopravdy koronavirus omezuje mnoho občanů na tom vykonat své voličské právo, které mají.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. A snad poslední faktická poznámka kolegy Pikala. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za slovo. Co nejvíce krátce. Pirátská strana samozřejmě, nebo nevím, jak Pirátská strana, já samozřejmě vím, že v americké politice fungují jiné strany, ostatně i jak zelená strana, tak libertariánská strana postavily své prezidentské kandidáty. Samozřejmě je tam možnost někoho vepsat apod. Ten systém je velice komplikovaný a místy zvláštní. A samozřejmě tam například existuje i pirátská strana, která je registrována v Kalifornii, nebo aspoň Kalifornská pirátská strana, na té celonárodní úrovni je to poněkud komplikované.

A pak jsem chtěl ještě říct, že tady proběhla asi dokonalá demonstrace toho, že naše představa o realitě a o tom, co tedy je pravda a co je extrém a co není extrém, je již totálně zlikvidovaná existencí nových médií a také tím, že prostě naše realita je vytvářena falešnými zprávami, ať již z jedné, nebo z druhé strany, která zjevně vede k tomu, že se pak už nemůžeme ani racionálně bavit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Jan Chvojka, řádně přihlášený do rozpravy. Přípraví se kolegyně Jarošová. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Hezké dopoledne, kolegyně, kolegové. Předtím, než začnu mluvit k samotnému zákonu, tak si postesknou. My tady máme neustále tendenci měnit jednací řád, ale řekl bych skoro, že ty faktické poznámky a různé připomínky, že to je zlo, protože není to férové, když je člověk přihlášen hodinu, hodinu a půl a na základě faktických poznámek ho přeskakují různí lidé napříč různými politickými stranami a diskutují o tom, co vlastně žádným způsobem ani faktickou poznámkou není. Takže to mě trochu mrzí, ale je to možná návrh na novelu jednacího řádu. Kolega Nacher se vzteká (směje se), takže vidíte, kdo sám sebe označil za toho, kdo zbytečně zdržuje. Ale dělám si legraci. Mrzí mě to, že jsem se dostal po hodině ke slovu od té doby, co jsem přihlášen.

Budu vystupovat snad ne úplně dlouze k finálnímu třetímu čtení tohoto tisku. Vystupoval jsem ve čtení prvním i v rámci druhého čtení i na půdě ústavně-právního výboru, s tím že věcně asi nemá cenu opakovat a reagovat na to, co už zde zaznělo.

Krátké resumé. Rozhodnutí Ústavního soudu, nebo ten náleze, bylo ze dne 3. února, což není zas tak dávno, je to dva měsíce a čtyři dny. Pak jsme měli různá jednání, ať už formální, nebo neformální. Ta neformální na základě setkání předsedů politických stran, formální na půdě ústavně-právního výboru, také stále komise pro Ústavu. A nějakými pozvolnými kroky jsme se dostali k tomu dnešnímu třetímu čtení s tím, že samozřejmě to,

co pošleme do Senátu, musí získat, to zcela totožné znění, souhlas Senátu a potom daný tisk dojde do Sněmovny.

Já musím říct za ČSSD, která je dneska spíše menší stranou než tou stranou větší, že souhlasím s nálezem Ústavního soudu. To už jsem říkal v rámci diskuze v prvním čtení. To rozhodnutí opravdu reaguje na to, že tady každý voličský hlas nebyl stejně silný a stejně rovný. To znamená, snad se nám podaří učinit volební systém do Poslanecké sněmovny o něco spravedlivějším. Byť opakují, nemyslím si, že bude na 100 % spravedlivý, protože tady prostě máme 14 rozdílně velkých územně samosprávných celků, které nazýváme kraje.

Z podstaty věci, pokud máte kraj, kde dostanete 7 % a poslanca nezískáte, jako je například Liberecký kraj, a potom máte kraj, kde získáte 7 % a získáte poslance dva, jako je například Moravskoslezský kraj, tak vidíte, že tam ta prostě nerovnost a určitá diskriminace stále je. Ale za to nemůže volební zákon sám o sobě, za to může rozdělení volebních obvodů do 14 samosprávných krajů. Otázka je, jestli to lze udělat jinak. O tom jsme diskutovali. Jeden obvod, nemá to cenu, to je mrtvé téma, pokud by neměl podporu v Senátu. Rozdělení na Čechy, Moravu a Slezsko je také asi něco, co podporu zde na půdě Sněmovny nenajde.

Přiznám se, že mi přišel z pohledu menší strany spravedlivější ten původní návrh. To znamená původní návrh ať už lidovecký, který zpoměrhoval ten systém více a spravedlivěji, tak v zásadě ten původní návrh varianta číslo, tuším, jedna toho návrhu Ministerstva vnitra. Protože Imperiali plus dva přece jenom určitým způsobem – a to sami předkladatelé vlastně přiznávají, to není nic, co by se nevědělo – malinko zvýhodňuje větší strany a malinko znevýhodňuje strany malé. To znamená, s tím za ČSSD souhlasit nemohu, protože se přece jenom lehce deformuje to, co jsme původně navrhovali, to znamená větší spravedlnost volebního systému. Ale zdá se, že je tady většinová vůle pro to, aby tento volební systém Imperiali plus dvě byl schválen, a nedá se s tím nic dělat.

Já bych jenom na závěr – a asi bych o tom nemluvil, kdyby pan předseda Ústavního soudu Pavel Rychetský nebyl v neděli v debatě na CNN Prima NEWS – tuším, že to bylo CNN Prima NEWS, snad se nepletu. Já bych si na to jinak nevzpomněl, kdybych se nedíval na televizi. A našel jsem si to teď ještě a internetu. Jenom titulky. Vláda dělala unáhlené a komické kroky, výsledek je tristní, říká Rychetský. Boj vlády s covidem, výsledek je velmi tristní, míní Rychetský. Vláda dělá kroky, které jsou lehké a pohodlné, říká Rychetský. Chce se tak vyhnout těžkým rozhodnutím.

Já pana předsedu Ústavního soudu velmi respektuji jako skutečného odborníka, skutečného znalce ústavního práva, skvělého advokáta, který má samozřejmě nyní přerušenu činnost, protože je předsedou Ústavního soudu, ale tady mě trochu našel. A nemyslím to tak, že ho kritizuji z pozice vládního poslance. Pan předseda Ústavního soudu na to má samozřejmě právo a zčásti mu rozumím. Vláda se prostě ocitla před rokem ze dne na den v situaci, která tady nikdy nebyla – pandemie, s kterou bojujeme do dneška – a udělala samozřejmě logicky řadu nepříjemných a možná někdy i zmatečných rozhodnutí.

Ale když už Ústavní soud, jeho předseda, byť je to moc soudní mimo tu klasickou obecnou soudní moc, je to soud sui generis, když už moc soudní kritizuje moc exekutivní nebo moc zákonodárnou, tak já si dovolím také zopakovat malou kritiku, kterou jsem už říkal v rámci prvního čtení hned ve středu 3. února tohoto roku. Pokud pan předseda

Rychetský říká, že vláda dělá kroky, které jsou k smíchu nebo tristní nebo nepohodlné, nebo respektive nepohodlné pro občany a pohodlné pro politiky, tak já říkám, že mi také přijde tristní a úsměvné a také komické – to říkal také pan předseda Ústavního soudu – to, že skupina senátorů napadne volební zákon měsíc nebo měsíc a půl po volbách v roce 2017 a Ústavní soud rozhodne po třech letech a třech měsících. Tak to mi přijde také tristní.

Přece jenom ten nález mohl přijít o nějaký ten měsíc dříve. Kdyby to bylo o půl roku dříve, tak bych se nezlobil. Já opravdu cítím, že jsme mohli nad danou novelou debatovat o něco déle a možná tam i zakomponovat i probrat otázky toho korespondenčního hlasování či některé jiné otázky. Ale pokud prostě víte, že musíte svolat mimořádnou schůzi na dnešek, na 7. dubna, protože pokud se 7. dubna nestihne třetí čtení, tak se nestihne Senát a potom prezident, nebo to zase bude o něco více pozdrženo, tak se prostě necítíte v komfortní situaci. A víte, že tomuto zákonu, respektive této novele zákona mohlo být věnováno více času. Že nad tím mohla být ještě větší diskuze, že jsme o tom mohli debatovat více do hloubky, a takový zákon by si to zasloužil.

Tudíž mrzí mě to, že jsme na to měli vlastně od toho prvního čtení do čtení dnešního třetího jenom několik málo týdnů. Tomu zákonu se – je to přece jenom velmi důležitý zákon, rozhoduje o tom, kolik poslanců jaká strana bude mít, kolik volebních obvodů budeme mít. Prostě se rozhoduje o tom základním právu každého nad 18 let, o právu voličském, o jeho síle. Tak si myslím, že takový zákon by si zasloužil delší projednávání. A já věřím, že třeba příští funkční období této Sněmovny se tomu tato ctěná Sněmovna bude věnovat více a zejména delší dobu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Janu Chvojkovi. Kolegyně Jarošová posečká, mám tady dvě přihlášky s přednostním právem a jednu faktickou poznámku. Nejdřív faktická poznámka Marka Výborného a potom ministr zahraničí Tomáš Petříček a místopředseda Pikal s přednostním právem. Takže to bude chvilku trvat. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych chtěl vašim prostřednictvím poprosit, abychom se vrátili k předmětu té věci, to je novela volebního zákona. A ať respektuji svobodu se tady vyjadřovat k čemukoliv, tak abychom tady neřešili ani nedělní debaty, ani své výtky vůči předsedovi Ústavního soudu, který tady není přítomen. To lze skutečně asi řešit jiným způsobem.

Jenom na margo té věci a toho povzdechu kolegy Chvojky říkám, od listopadu 2019 jsme tady mohli diskutovat věcně obsah novely volebního zákona, protože tady ležel, a ten, kdo to nechtěl, byla koalice ČSSD a hnutí ANO.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní tedy ministr zahraničí Tomáš Petříček s přednostním právem. Máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, rád bych se omluvil, že jsem se nemohl zúčastnit začátku této debaty. Dovolte mi, abych zde vystoupil jako ministr zahraničních věcí, tedy

ministr, do jehož portfolia mimo jiné spadá také ochrana práv a zájmů občanů České republiky v zahraničí. Rád bych krátce vystoupil na podporu pozměňovacích návrhů k volebnímu zákonu, které se dotýkají možnosti zavedení korespondenční volby jakožto možnosti volby našich občanů, kteří dlouhodobě žijí v zahraničí.

Podle našich odhadů žije v zahraničí v současné době zhruba půl milionu českých občanů s aktivním volebním právem. Tito naši spoluobčané nejsou lidé, kteří by zpřetrhali vazby na naši zemi, na naši vlast, a také jsou to lidé, kteří z objektivních důvodů, především kvůli velkým geografickým vzdálenostem svého bydliště od nejbližšího zastupitelského úřadu, nemají ve skutečnosti možnost své základní politické právo uplatnit. Uvedené dokládá i dosavadní nejvyšší volební účast občanů, kteří žijí v zahraničí, kdy jich ve volbě prezidenta v roce 2018 hlasovalo pouze 17 000.

Zavedení možnosti hlasovat korespondenčně proto považuji za dobré řešení, které přispěje ke všeobecnosti a rovnosti volebního práva v České republice a občanů České republiky. Rád bych také současně připomenul, že korespondenční volbu již před více než deseti lety zavedli nejen všichni naši zahraniční sousedé, ale až na několik výjimek i všechny členské státy Evropské unie. V tomto ohledu tedy nelze než pozměňovací návrhy, které byly předloženy, přivítat.

Dovolte mi nicméně se krátce vyjádřit k těmto návrhům. Jakkoli oba pozměňovací návrhy pojí společný cíl, který si zasluhuje podporu, je mezi nimi i několik zásadních rozdílů. Je třeba především vyzdvihnout, že návrh paní poslankyně Šlechtové je celkově vstřícnější k voličům, když umožňuje širší časový rozsah korespondenční volby. Počítá i s hlasy zaslánými voliči žijícími v zahraničí z území České republiky a umožňuje korespondenční volbu i v případě předčasných voleb. Tento pozměňovací návrh současně představuje také ale nižší administrativní zátěž pro zastupitelské úřady a stanoví dostatečné záruky pro legitimitu voleb. Zde bych se chtěl ohradit, že toto není schopno Ministerstvo zahraničních věcí schopno zajistit. V tomto ohledu je také potřeba vyzdvihnout především návrh, aby Ministerstvo zahraničních věcí jako jeden z volebních orgánů mělo možnost vyhláškou omezit území, na které budou písemnosti ke korespondenční volbě zasilány. Bez této pravomoci by bylo přinejmenším obtížné, aby zastupitelské úřady zajistily doručení např. do oblastí postižených konfliktem či do oblastí s nedostatečnými poštovními službami, což by mohlo mít za následek následně zpochybnění legitimacy voleb.

Pokud bych se tedy mohl vyslovit a vyjádřit vlastní preferenci mezi oběma pozměňovacími návrhy, vyslovil bych se jednoznačně ve prospěch návrhu paní poslankyně Šlechtové. Současně jsem přesvědčen, a to tady mohu také zdůraznit, že pozměňovací návrh je koncipován tak, aby Ministerstvo zahraničních věcí bylo schopno zajistit realizaci korespondenční volby již ve volbách do Poslanecké sněmovny v letošním roce.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru zahraničí. Nyní místopředseda Sněmovny Vojtěch Píkal a přihlášená je kolegyně Jarošová, až po panu místopředsedovi. Ano, následujete. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za slovo. Ta rozprava se posouvá. Já bych se chtěl vyjádřit ke dvěma návrhům, které také stojí tak trochu bokem jako to korespondenční hlasování, nicméně týkají se materie toho volebního zákona. Je to jednak návrh předložený panem poslancem Bendou, a nikoli ten ústavně-právního výboru, ale ten, který směřuje k příspěvkům pro strany, resp. koalice na jejich činnost. A tam bych chtěl říct, že chápeme tu snahu o upřesnění toho zákona a je to výhodné jistě pro menší koalice, takže za nás férové a my tento návrh podpoříme. A i když to v rámci nějakého výkladového sporu potom může vést k tomu, že tedy ty větší koalice o nějaké prostředky oproti současné praxi přijdou, ale co je férové, resp. co je lepší pro ty menší, je asi lepší pro nás všechny z hlediska přístupu k volebnímu právu a možnosti té politiky, aby to byla diskuse různých názorů.

A pak je tady návrh pana poslance Michálka, který v tuhle chvíli není přítomen v sále. Tak já bych chtěl jen připomenout ten pozměňovací návrh. Je to návrh, který se týká toho, umožnit občanům, kteří nejsou ani členy politických stran, ani kandidáty, ani nejsou nějak zásadně aktivní, ani nemají žádné velké marketingové prostředky, ale prostě jenom chtějí vyjádřit podporu nějakému kandidátovi, nějaké straně na nějaké úplně základní občanské úrovni, prostě dát si plakátek za okno, vyvěsit si nějaký banner na svůj balkon nebo se třeba zapojit do kampaně na úrovni zcela dobrovolnické a zcela neodborné nějakou běžnou účastí v kampani. V současné době je to tak, že pokud jste členem strany, tak tyto věci nemusíte registrovat a nemusí se počítat, ale pokud nejste členem strany, jste prostě nezávislým občanem, tak byste museli tyto věci registrovat buď skrze tu politickou stranu, jejíž kampaň chcete podpořit, to znamená, objevíte se v jejich výročních zprávách a ve výkazech, nebo se případně samostatně zaregistrovat na Úřadu pro dohled nad hospodařením politických stran. Přijde mi úplně absurdní situace, že by občan chtěl vyvěsit na svůj balkon nějaký plakátek, souhlasí nebo nesouhlasí s vládou, a kvůli tomu se musel registrovat u Úřadu pro dohled nad hospodařením politických stran a zde vlastně přidat svoji výroční zprávu apod.

Čili tohle je návrh, který směřuje k tomu tohle změnit, nicméně při diskusi na ústavně-právním výboru došlo ke konsenzu, že si na to sedne nějaká pracovní skupina v rámci spolupráce s Ministerstvem vnitra a že by se k tomu případně připravil návrh v devadesátce. Takže z tohoto důvodu nebudu nějak zásadně horovat za to, abychom tento návrh přijali, přestože ho považuji za dobrý zejména z hlediska ochrany vlastně citlivých osobních údajů tak, aby o našich občanech, kteří se rozhodnou být politicky aktivní, zde prostě nevznikaly trvalé záznamy a seznamy, které vás budou provázet třeba po tom, co jste někdy v sedmnácti podporovali nějakou stranu, tak ve dvaceti sedmi, když se budete někde ucházet o práci nebo něco takového, tak aby si na vás lidi vytahovali a zjišťovali, jakou politickou stranu jste kdy podporovali, a podle toho vás kádrali. Takže si myslím, že toto by byla velice nevhodná praxe, která by nám časem mohla vzniknout. Ten volební zákon prostě jde v transparenci vůči občanům až příliš daleko a z tohoto důvodu si myslím, že by tento návrh bylo vhodné podpořit, resp. tedy najít nějaký konsenzus na nějakém lepším řešení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi Píkalovi. Nyní paní poslankyně Jarošová, připraví se paní poslankyně Helena Válková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Monika Jarošová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych vás chtěla poprosit o podporu svého pozměňovacího návrhu pod číslem 7902, kde do volebního zákona vkládám definici koalice a možnost zakládání poslaneckého klubu pro koalici.

Proč je to důležité? Změna volebního zákona a snížení kvora pro vstup koalic do Poslanecké sněmovny může způsobit situaci, kdy se do Poslanecké sněmovny dostane více subjektů. Tyto koalice se mohou rozpadnout ihned po zvolení, ale také by měly mít možnost zůstat koalicí po celé následující volební období včetně založení svých poslaneckých klubů. A to jim umožňuje právě můj návrh. Je nedostatkem zákona o volbách do Poslanecké sněmovny, že definici koalic vůbec neobsahuje, jen s tímto pojmem pracuje, i když jde o zásadní záležitost. Proto je tato definice tímto pozměňovacím návrhem doplněna a využita i pro zákon o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. Je třeba mít připravenou legislativu pro tyto případy, aby právě nedošlo k praktickým a výkladovým problémům.

Jedná se i o velkou finanční úsporu. Pokud by se koalice více stran rozpadla hned po vstupu do Poslanecké sněmovny, mohlo by to znamenat vznik více poslaneckých klubů, než je v tomto volebním období, a tedy i zvýšené finanční nároky na státní rozpočet. Poslanecká sněmovna by v čase, kdy se občané České republiky musí uskromňovat, měla jít příkladem a zbytečně nenavyšovat spotřebu finančních prostředků na provoz příliš mnoha poslaneckých klubů. Tímto pozměňovacím návrhem se také odstraňuje praktický výkladový problém se zakládáním klubů pro koalici.

Děkuji za podporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Jarošové. Nyní paní poslankyně Helena Válková, připraví se paní poslankyně Šlechtová.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Milé kolegyně, milí kolegové, u mě to budou víceméně glosy, protože nějaké systematictější přednesení něčeho, s čím se velmi dobře vypořádali napříč politickými stranami moji předřečníci, by postrádalo smysl a brala bych váš drahocenný čas. Ale pár glos přeče jenom.

Bylo tady opakovaně citováno, jenom zpřesním to památné a významné rozhodnutí, památné určitě, to se zapíše do historie Ústavního soudu, tento náleze, a svým způsobem i významné, byť ne v tom pozitivním podle mého názoru smyslu slova, rozhodnutí Ústavního soudu. Ten náleze byl z 2. 2., – ne z 3. 2., z 2. 2. 2021. 10. února byl ve Sbírce zákonů publikován derogací náleze pod číslem 49/2021. Správně zde bylo řečeno, že vyhověl návrhu skupiny senátorů, který byl podán již dávno k tomu. Čili to, co já si myslím, že bychom neměli ztratit z paměti, je, že jsme se dostali poblíž ústavní krize díky tomuto nálezu.

A já osobně i jako právník stále jsem překvapená tím postupem a jsem tady kritická, navážu na svého předřečníka pana poslance Chvojku vaším prostřednictvím, pane místopředsedo. Já si osobně nemyslím, že by Ústavní soud, ať už v osobě předsedy Ústavního soudu, nebo ústavních soudců, měl komentovat, jestli někdo se politicky dobře z exekutivy vyjadřuje, rozhoduje, postupuje, obzvlášť ne v situaci, kterou bych nazvala naprosto výjimečnou, mimořádnou, kdy bychom měli spíš naše síly stmelovat a společnost nerozdělovat. Já jsem vždycky vnímala Ústavní soud právě jako velmi

prestižní pracoviště, kam každý právník by rád směřoval, protože je to to nejlepší místo, jak ovlivňovat základní lidská práva a svobody v České republice tím nejspravedlivějším, a tady si dovoluji použít ten trochu zpochybněný výraz exministra spravedlnosti, ale já jsem taky exministrně spravedlnosti, kolegy Blažka, o spravedlnost musíme vždycky usilovat, není to jenom prázdná kategorie, to neřekl, ale tak trošičku ji zpochybnul, tak aspoň o ni musíme usilovat, a to u nás určitě svým rozhodováním Ústavní soud v minulosti vždycky dělal, nebo vždycky je také příliš tvrdý termín, ale určitě jsme nebyli tolik na pochybnostech nebo neměli jsme tolik pochybností jako nyní. Nyní já ty pochybnosti mám. Já to беру, jako že je to jeho pravomoc. Jinak to ani nelze interpretovat. Je třeba jej respektovat. Řekla jsem to okamžitě po tom nálezu, naprostý respekt. Zdržela jsem se, říkám osobně teď, komentářů.

Nicméně když už tady bilancujeme před tím třetím hlasováním, tak si neodpustím poznámku, že jak nás pandemická krize dovedla na pokraj našich sil, a určitě tady, jak říkal pan poslanec Nacher, vašim prostřednictvím pane místopředsedo, jsme, a říkalo to tady více poslanců, jistě jsme dělali nějaké chyby a děláme chyby, a občas jsem také nešťastná u televizní obrazovky, nebo když poslouchám naše média, jak oprávněně kritizují některé chaotické kroky, ale pořád ten směr je správný, i když se nám vůbec nelíbí a ruší to naše psychické, somatické, ekonomické zdraví. Prostě izolace, ochrana slabších, zranitelnějších, starších, chcete-li, princip solidarity, ten nás může zachránit. A do toho vstupuje nálezu Ústavního soudu z 2. února v době vrcholící krize a říká, tak a teď několik měsíců před volbami ještě, pokud se nedohodnete, tak jsme na prahu ústavní krize a vy budete ti, kteří budou zodpovědní, třeba i v té vládě, třeba i v té Sněmovně, možná i v Senátu, čili vlastně ústavní činitelé, nejvyšší, vrcholoví, za to, že tato země bude nejenom v pandemické krizi, ale i v ústavní krizi.

A já bych si také dovolila využít této příležitosti a poděkovat vám všem. Byla jsem v té malé pracovní skupince, úplně na začátku, potom v průběhu trochu a teď na konci, podílelo se na výsledku, jak už tady řekl pan místopředseda Píkal, napříč politickým spektrem hodně poslankyň a poslanců, a jejich práce není vidět, ale byla. A bez toho bychom tady ve třetím čtení určitě dneska nebyli.

Čili dá se říci, pokud se nám podaří prohlasovat kompromisní návrh, který tady byl již představený a kde možná, že se to zdá jako jednoduchá věc, ale já jsem byla na samotném začátku, a ani u těch aditivních uzavíracích klauzulí nebyla shoda. Nebyla shoda. A tady bych řekla, že SPD couvlo hodně od svých původních předpokladů. A já jsem za to velmi ráda. Šlo na kompromis. My jsme couvli od své představy, a já jsem ji také sdílela, že nejspravedlivější by byl jeden volební obvod. Teď abych někomu neškodila tím, že ho nezmíním, ale třeba Piráti couvli také od svých, jestli to dovolíte, občas odvážně dobrodružných představ, které tady nemusím ani specifikovat, ale v zájmu shody a v zájmu třeba hledání kompromisu, i pokud jde o to druhé skrutinium, které nám zůstalo vlastně otevřené až do poslední chvíle, a jsem zvědavá, jak dopadne hlasování, tak šli na kompromis.

A pan místopředseda Píkal mi opakovaně vysvětloval, nebo spíš bych řekla, že se snažil mi vysvětlit ty matematické modely, abych v určitém okamžiku rezignovala a řekla jsem si, já jsem právník, snad ne špatný, ale matematik budu vždycky špatný a budu důvěřovat tedy těm, kteří jsou lepší, a přikloním se k návrhu, který tady získá v tomto směru většinu. Je to návrh pana předsedy Poslanecké sněmovny Radka Vondráčka, což беру také symbolicky, také už to tady zaznělo, že pokud tento návrh získá většinu, tak je

to i signál Senátu, že Poslanecká sněmovna nakonec se přiklonila k návrhu, který podal jeho předseda. To je myslím také určitá symbolika.

Čtěla jsem se ale vyjádřit k něčemu velmi citlivému a pro mě osobně i trochu nepřijemnému, protože jsem v takové schizofrenní situaci. Na druhé straně bych strašně ráda zvedla ruku pro pozměňovací návrh od paní poslankyně Šlechtové, k tomu se přiznávám, i proto, že si dovedu velice dobře představit situaci našich krajanů, kteří teď doufají, a tady to podpořil i pan ministr zahraničních věcí Petříček argumentací, že toto ministerstvo je na to připraveno, on tady teď není, čili korespondenční hlasování. Sama jsem se k tomu vždycky kladně stavěla a sama jsem byla pro to, aby to bylo v programovém prohlášení, a jsem ráda, že to tam je, i když nejsem ráda, pokud je to nesplněný úkol, samozřejmě. Na druhé straně když budu zase mluvit v těch termínech spravedlnosti, tak nějaká spravedlnost by měla být. A my jsme si tu diskusi tady na plénu, a to by tady mělo zaznít, opravdu neodehráli. My jsme neměli prostor. A to říkal zase pan poslanec Nacher. Proto říkám, že moje vystoupení jsou spíš takové glosy. Tak oprávněně. My máme potřebu o tom jednat. Máme potřebu se vypořádat i s argumenty, které Ministerstvo vnitra uplatnilo a které upozornilo na rozdíl od Ministerstva zahraničních věcí, že by tak jednoduché nebylo v rámci korespondenčního hlasování zajistit teď průběh voleb tak, aby byly nezpochybnitelné.

Čili za sebe, a myslím, že za řadu poslankyň a poslanců z hnutí ANO, my bychom rádi hlasovali pro korespondenční volbu, nicméně přinucení Ústavním soudem k tomuto nepřiměřenému, zrychlenému kvapíku na to nemáme prostor. A samozřejmě oprávněně nám může být vytykáno, že jsme si ten prostor měli udělat předtím. Ale říkám, a to není výmluva, nikdo z nás nepočítal s pandemií a ještě méně z nás počítalo s tím, že do pandemie přijde náleží Ústavního soudu, nebudu jmenovat teď ty soudce, kteří i když hlasovali nakonec, tak si velice dobře uvědomují, že nás uvedli do velmi nebezpečné situace právě s ohledem na ten čas. Čili jsme si tu problematiku korespondenční volby, toho korespondenčního hlasování, dostatečně tady ve Sněmovně nevydiskutovali.

Pokud jde o Senát, tam jsem se k tomu také chtěla vyjádřit, protože jsem ráda, že ta člunková metoda snad nebude aktivizovaná, resp. v podstatě to vypadá, že bychom opravdu mohli ty termíny, které jsem sama zmiňovala jako optimální, do poloviny dubna v rámci třetího hlasování schválit návrh novely volebního zákona a posunout do Senátu, tak doufám, že to se podaří splnit a že tato metoda nebude tedy využita. A záleží teď na Senátu. A já využiji i toho, že můžu Senát z tohoto pultíku vyzvat k tomu, aby nám ukázal, jestli je tak státoprávní, ústavně konformní a hlavně, jak doufám, i vědom si té mimořádné situace, kdy každé znejistění občana, potenciálního voliče, je velmi k neprospěchu věci. A jestli tedy ten návrh – a já jsem byla u toho prvního jednání, kde se vyjadřovali senátoři velmi jasně a srozumitelně, že jsou si dobře vědomi toho, že to je především naše záležitost, Poslanecké sněmovny, a že to budou respektovat – jestli si na to vzpomenou, až budou ten náš návrh, který snad se podaří teď odhlasovat ve třetím čtení, projednávat. Moc jsem na to zvědavá. Já si myslím, že Senát je velmi potřebnou ústavní institucí, a doufám, že tato moje naděje bude jejich projednáním potvrzena.

V závěru bych chtěla říci, že věřím tomu, že volby, které proběhnou podle toho, co jsme již dostatečně důkladně projednali v ústavně-právním výboru a co teď ještě bylo precizováno, řekla bych, výrazně pozměňovacím návrhem pana poslance Vondráčka, zjednodušeno i zlepšeno, bylo tady vysvětleno, myslím že, ve vystoupení pana místopředsedy Pikala, že samozřejmě preferenční hlasy a pozměňovací návrh, o kterém za chvíli bude paní poslankyně Mračková Vildumetzová hovořit, je velmi lákavý, mně

se velmi líbil, ale potom, když jsme si představovali ty možné dopady a co by se také mohlo v některých regionech, nebo možná ve všech regionech odehrávat, tak jsme došli k závěru, že ten pozměňovací návrh Radka Vondráčka je transparentnější, jasnější, ale hlavně ty důsledky jsou vypočitatelnější. Takže potud moje vyjádření. A určitě mě nepodezříváte z toho, že bych tady lobbovala jenom pro nějaký návrh, který podal předseda Poslanecké sněmovny, a jiný návrh poslankyně bych kvůli tomu potlačila do pozadí, navíc jsme byla zvolena z nevolitelného místa v Praze v posledních volbách právě díky preferenčním hlasům. Ale prostě my chceme takovou úpravu, která minimalizuje rizika případných ústavních stížností, respektive pokud takové budou, maximalizuje pravděpodobnost, že takové ústavní stížnosti budou zamítnuty jako neopodstatněné.

Děkuji za pozornost a držím nám všem a hlavně občanům České republiky palce, aby to třetí hlasování dopadlo tak, aby naše volby mohly v říjnu proběhnout jasně, transparentně, srozumitelně, ústavně konformně. Já si dovoluji na závěr to adjektivum – i spravedlivě. I když spravedlnost je opravdu veličina velmi relativní. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou vystoupí pan předseda Zbyněk Stanjura, poté s přednostním právem místopředseda Poslanecké sněmovny Vojtěch Píkal. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Budu mluvit, vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, k paní poslankyni Válkové a k té dlouhé pasáži, kdy se snažila vysvětlit, proč nepodpoří korespondenční hlasování, a mě tedy nepřesvědčila.

Paní poslankyně, je to velmi jednoduché. Vy říkáte: je dobře, že to vláda měla ve svém programovém prohlášení. Jaký je výsledek? Nic. Korespondenční hlasování nesouvisí s rozhodnutím Ústavního soudu. Nesouvisí. To znamená, je to připraveno, my pro to budeme hlasovat. Když říkáte, že chcete, aby občané České republiky mohli v říjnu volit, tak pokud neprojde korespondenční hlasování, tak velké části podstatným způsobem ztížíte možnost vykonání volebního práva. Takže pokud byste svá slova myslela vážně, jak je to dobře, jak na ty občany, kteří nebudou v České republice v okamžiku voleb, myslíte, tak byste spolu s námi dneska hlasovala pro. Žádné riziko tam prostě není, jenom se vám to politicky nehodí. Jinak mi zkuste odpovědět na otázku – vidím, že jste se už přihlásila do rozpravy – co tedy vláda s tou pasáží ze svého programového prohlášení udělala do 7. dubna 2021 za tu celou dobu. Vůbec nic. Takže to jsou jenom výmluvy. Buď to chcete, pak můžete dneska hlasovat s námi pro, nebo to nechcete a budete hlasovat proti. Samozřejmě se svobodně rozhodněte.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní poslankyně Válková bude reagovat faktickou poznámkou. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Válková: Nezklamal jste mě, milý pane poslanče, kolego Stanjuro, vaším prostřednictvím, pane místopředsedo. Čekala jsem zrovna od vás takovouhle poznámku. Jenom bych se ráda ohradila, abyste tu interpretaci, proč pro to korespondenční hlasování nezvednu ruku, nedezinterpretoval. Já jsem se i přiznala tady na tom místě, že mě to mrzí, protože kdyby bylo více prostoru a samozřejmě diskuse, tak bychom pro to rádi hlasovali. Takže nechte tu interpretaci a výklad na nás, nebo na mně

spíš, na mně. A pokud jde o exekutivu a vládu, to se musíte zeptat představitelů vlády, já za ně tady teď nebudu hovořit, ale my jsme to i opakovaně řešili, v rámci našeho klubu jsme se k tomu dostali, ale nevidím důvod, proč bych tady měla obhajovat naše postupy. Takže není to tak, že bych tady říkala něco jiného než to, co si myslím. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Budeme pokračovat ve faktických poznámkách. Pan poslanec Marek Výborný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji, pane místopředsedo. Vaším prostřednictvím k paní kolegyni Válkové. Bohužel, paní kolegyně, je to velmi pokrytecké a já musím dát za pravdu slovům pana předsedy Stanjury, protože od poloviny roku 2018 jste tu diskusi tady mohla vést, ten návrh tady byl předložený, posléze ho Sněmovna vrátila k přepracování a po odborné diskusi s Ministerstvem vnitra sem byl znovu dán. Ten, kdo nechtěl tu diskusi vést, jste byli bohužel vy, vládní poslanci. Čili teď se tady vymlouvat na to, že to je ten důvod, proč nemohu zvednout ruku pro to, aby mohly hlasovat desetitisíce lidí žijících v zahraničí, to je opravdu pokrytectví. Nezlobte se.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan místopředseda Poslanecké sněmovny Vojtěch Píkal v rozpravě s přednostním právem.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za slovo. Já jsem se nejdříve hlásil s faktickou, takže nejdřív k té diskusi, která teď probíhá, pak se zřejmě dostanu ke svému vystoupení.

Já myslím, že tady Sněmovna měla již dost času na to, aby se tímhle zaobírala, a mohla by o tom konečně rozhodnout, protože návrh na korespondenční volbu byl jednou předložen, byl vrácen k přepracování, byl přepracován, byl znovu předložen, teď tady je v legislativním procesu, čeká prostě na projití. Navíc když jsme projednávali zákon o evropských volbách, technickou novelu, tak v rámci toho jsem taky předložil jednak korespondenční volbu a jednak aspoň, aby naši občané, kteří žijí v zahraničí, mohli v evropských volbách volit na ambasádách. To, co běžně umožňujeme našim občanům ve všech ostatních volbách, kde občané jiných evropských států mohou volit v evropských volbách na ambasádách, mohou volit korespondenčně, někteří mohou volit elektronicky, ale my jim prostě nedovolíme ani volit na těch ambasádách. Ale tohle jste taky odmítli. Plus je tady dlouhodobě tlak na to, aby vláda předložila zákon o správě voleb, kde ta korespondenční volba byla obsažena, byli jsme furt ujišťováni, že to bude předloženo. Nakonec se tak nestalo a věřím, že teď už se to nestihne. Takže prostě sliby chyby. Ty návrhy tady byly a ta možnost se tím zabývat byla a teď o tom můžeme rozhodnout. Já věřím, že všichni mají jasně zvážený názor, zaznělo tady, že je možné to provést. Pokud si nemyslíte, že je možné to provést v těchto volbách, že se to nedá prostě technicky stihnout, je tam návrh, který to zavádí od jakýchkoliv příštích voleb, tak se můžeme vydat touhle cestou.

Tím bych tedy ukončil svou faktickou poznámku a posunu se k věcnému výstupu.

Přiměřeně jsem se přihlásil, abych zareagoval na paní poslankyni Jarošovou, protože ona tady zvedla problém, který jsem také považoval za důležitý, a sice když prvně vyšel ten rozsudek Ústavního soudu, kde to vypadalo, že prostě pro koalici nebude žádná

klauzule, nebo bude pětiprocentní klauzule, to je v kombinaci s tím, jaký máme teďka jednacím řád, tak by to umožňovalo, aby se tady po volbách nějaké koalice složené, já nevím, z pěti subjektů prostě rozložily na jednotlivé tříčlenné nebo i méněčlenné poslanecké kluby, které by si samozřejmě všechny nárokovaly pozici předsedy strany s přednostním právem, pozici předsedy klubu s přednostním právem a zámení Poslanecké sněmovny, na které tady už prostě není místo. Takže to je věc, kterou také považují za nutné řešit.

Neshodnu se trochu na té metodě. Já jsem si v dané věci vyžádal stanovisko legislativního odboru, které říká, že podle § 77 odst. 5 zákona o jednacím řádu jsou k ustavení poslaneckého klubu od počátku volebního období oprávněni poslanci zvolení do Poslanecké sněmovny za samostatně kandidující politickou stranu nebo hnutí. K ustavení je potřeba nejméně tři poslanců. Tato úprava byla vložena do zákona v roce 2006 jako reakce na zájem vytvořit poslanecký klub Strany zelených. Zelení se sem tehdy dostali, tehdy platilo pravidlo, že je potřeba minimálně deseti poslanců. Nicméně protože jsme měli ten nerovný volební systém, který byl rozhodnutím Ústavního soudu zrušen, tak prostě i když získáte 5 %, tak nemáte záruku, že máte těch deset poslanců, co by tomu odpovídalo, takže bylo nutné ten zákon upravit a našel se tam nějaký konsenzus na tom, jak jsem pochopil od těch, kteří mají tu historickou zkušenost, že aspoň tři jsou kolektiv a že to je to minimum. Nevím, jaké je reálné minimum volebního zákona.

Ten návrh, který teď vypadá, že bude konsenzuální, tak také umožňuje to, aby nějaká politická strana, která překoná 5 %, nedostala těch deset poslanců, aby dostala méně, může to být devět, pravděpodobně tam je i možnost, aby to bylo jen osm. Je to nerovné, my to říkáme, ale jak tady zaznělo, my jsme také ustoupili v rámci toho konsenzu z nějakých svých úplně radikálně demokratických představ – jak zaznělo, což mě velice těší, že jsem tedy radikální demokrat. Takže v rámci klubu, abych ještě pokračoval v tomto odbočení, my podpoříme ten konsenzuální návrh, pokud projde tou většinou, samozřejmě je tam. V případě, že by neprošel, tak se můžeme dostat k tomu vládnímu návrhu absolutní poměrností, takže někteří z nás možná jako radikální demokraté se zdrží, ale věřím, že ve většině konsenzus podpoříme, a samozřejmě pokud se dostaneme k tomu finálnímu hlasování a tam ten konsenzus, který bude splňovat veškeré ty základní požadavky na tu přiměřenou poměrnost, na těch 14 krajů a na to, aby tedy po volbách nerozhodovala vedení politických stran, tak to samozřejmě podpoříme.

Ale abych pokračoval v tom problému těch klubů. Existovaly dva možné výklady. Že buď tedy strany, které kandidují v koalici, nemohou vytvořit politický klub jako koalice, protože nejsou samostatně kandidující politickou stranu, resp. na to by potřebovaly deset mandátů a nepovažovalo by se to za klub vytvořený hned po volbách. To je absurdní výklad. Druhý možný výklad by byl, že strany, které kandidují v koalici, tak prostě nemají žádný limit na to, jak malý klub mohou mít, takže pokud by se sem v rámci nějaké společné kandidatury stran dostala nějaká koalice a v rámci ní by byl jeden poslanec za jeden klub nebo za jednu stranu, tak by se mohl odlepit a samostatně si založit poslanecký klub, což je také absurdní výklad.

Takže já budu pokračovat v tom výkladu legislativního odboru, který říká, že formulace za samostatně kandidující politickou stranu je v kontextu § 77 nepřesná a nejasná. Proto předkládám ten pozměňovací návrh. Doslovná interpretace by totiž neumožňovala ustavit klub poslanců zvolených do Sněmovny za strany kandidující v koalici, nebylo by tedy možné ustavit dílčí kluby ani koaliční klub. Takovou doslovnou interpretaci je třeba odmítnout jako nesprávnou až absurdní. V uvedeném ustanovení je

tedy podle našeho názoru mezera, neboť tato úprava nepamatuje na koalici. S použitím analogie proto dovozujeme, že je možné ustavit klub za každou stranu sdruženou ve volbách v koalici, pokud bude mít klub aspoň tři členy. Ustavení jednoho klubu ze stran kandidujících ve volbách v koalici je přitom rovněž možné. Neztotožňujeme se proto s výkladem, že k ustavení klubů politických stran nebo hnutí kandidujících v koalici je potřeba nejméně deseti poslanců podle § 77 odst. 2 zákona o jednacím řádu. Čili tento výklad by umožňoval, aby po vstupu koalic do Poslanecké sněmovny byly ustaveny kluby po třech poslancích. To je myslím přiměřené řešení, které nám umožňuje jakžtakž fungovat a jakžtakž pracovat.

Nicméně podle mého názoru, pokud se sdruží nějaké strany v koalici a jenom těsně přesáhnou tu zvýšenou klauzuli, tak bychom zde měli vyvinout nějaký tlak na to, aby přece jenom nezatěžovaly ten procesní a funkční čas Sněmovny, ty náklady Sněmovny apod., a proto předkládám tuhle změnu jednacího řádu. Neshodnu se s paní poslankyní Jarošovou, že ve volebním zákoně chybí definice toho, co je to strana kandidující v koalici, protože tam je jasně řečeno, že za stranu kandidující v koalici se považuje, pokud ta strana podá koaliční kandidátku. Tím jsou ty koalice podle mě dostatečně jasně definovány. A pokud bychom přistoupili k tomu jejímu návrhu, tak by to znamenalo, že pokud se na vaší kandidátní listině vyskytne libovolný člen jiné politické strany včetně toho, že na kandidátní listině v nějakém kraji prostě bude zástupce nějakého místního volebního hnutí za lepší Kbely nebo za harmonický rozvoj Východočeska nebo něco takového, pokud by tam byl jeden člověk třeba i na nevolitelné pozici, tak by se vaše kandidátka považovala za koalici a vlastně byste i v jiných krajích, třeba v Olomouckém kraji, měli uvedeno, že součástí koalice je hnutí za lepší Kbely, což prostě nepovažuji za vhodné řešení. Myslím si, že ten zákon dostatečně jasně definuje koalici. Pokud bychom se chtěli vydat tím stylem, že všechny účasti libovolného člena jiné politické strany na kandidátce se považují za koalice, tak spíš říkám, zrušme koalice, budou kandidovat jenom samostatné politické strany. A pokud někdo chce uzavřít nějaké předvolební spojení, tak si buď účelově založí speciální volební stranu, což se vlastně již v našem systému stejně občas děje, anebo prostě bude jedna strana hlavní a ty ostatní se jenom účastní a budeme mít pro všechny tu klauzuli 5 % a bude to pro všechny jednoduché a nikdo nebude mít po volbách nárok na poslanecký klub, kromě té jedné politické strany, která byla tou hlavní. Ale nemyslím si, že to je cesta, kterou se vydat, ostatně takový návrh nyní není na stole.

Takže já předkládám pozměňovací návrh k jednacímu řádu a celý tento svůj dlouhý výstup má jenom zdůvodnit to, že reaguji na rozhodnutí Ústavního soudu, že se nejedná o nějakou materii zcela mimo, ale že se snažím řešit zejména ten původní návrh, kdy to vypadalo, že budeme mít 5procentní klauzule pro koalice, které by skutečně mohly vést k tomu roztržení a vytvoření velice malých klubů. Nicméně myslím si, že má smysl a účel i nyní, pokud přijmeme ten konsenzus, a ten za prvé vyjasňuje ten jazyk, tj. v případě, že bychom přijali variantu jenom s těmi třemi poslanci, nechali bychom tam toto. Nicméně v jiných případech nabízí i nějaký integrační tlak, kdy říká, že poslanecké kluby po volbách je potřeba zakládat se sedmi resp. osmi poslanci. Protože mám za to, že skutečně není vhodné pro fungování Poslanecké sněmovny, aby se sem dostala nějaká koaliční strana, dvoukoalice, kdy jedna strana tam představuje valnou většinu a k ní projde přílepek nějakých tří poslanců a ti si tady založí samostatný poslanecký klub. Proto navrhuji, pokud sem vstupují nějaké koalice, tak aby to bylo vytvořené z vyrovnaných partnerů, nebo aspoň aby ti juniorní partneři byli schopni sem dosáhnout

dostatek samostatných poslanců, tak aby si mohli založit ten poslanecký klub, pokud by se měly zakládat samostatné kluby, nebo ať si založí klub koaliční po volbách, nebo se bude muset sáhnout k tomu, co se stalo v roce 2002, kdy se sem dostala dvoukoalice Unie svobody a Demokratické unie a KDU-ČSL a poslanci KDU-ČSL museli být zapůjčeni Unii svobody, tak aby mohly vzniknout dva samostatné kluby, aby naplnili tu desetimandátovou klauzuli. Jak jsem říkal, vzhledem k tomu, že není jistota vstupu těch deseti poslanců při tom nepoměrném systému, který zde vzniká, tak navrhuje tedy ta nižší čísla – sedm nebo osm poslanců.

Tolik tedy ke zdůvodnění tohoto návrhu. Jak říkám, je to motivováno zejména tím, abychom tady neměli kvůli nějakým koalicím zcela roztržštěné fungování Sněmovny, v rámci paláců Poslanecké sněmovny již není kam zařazovat pomalu nové kluby a přece jenom z hlediska nějakých procedurálních procesů a těch procedurálních (nesrozumitelné) např. malých klubů, tak skutečně pokud by dva tříčlenné poslanecké kluby tady mohly vetovat nějaké procedurální postupy, tak by mi přišlo, že jsme přece jenom pod příliš velkou diktaturou menšin. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí v rozpravě paní poslankyně Karla Šlechtová, připraví se paní poslankyně Mračková Vildumetzová. Prosim, máte slovo.

Poslankyně Karla Šlechtová: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené poslankyně, vážení poslanci, já jsem podala pozměňovací návrh týkající se zavedení korespondenční volby. A proč? Já jsem to tady zmiňovala už při druhém čtení, ale myslím, že tomu nebylo věnováno příliš pozornosti, protože jsme zase hnali i druhé čtení stejně jako ženeme spoustu zákonů. Bylo to, že máme zahraniční výbor, máme podvýbor pro krajany, kterému předsedám, a kromě pana poslance Martínka, který zde zmínil příběh, tak já jich dostávám mnoho, opravdu velmi mnoho. Krajané nás žádají o zavedení korespondenční volby a já jsem si dovolila jenom takovou malou statistiku.

Vzhledem k tomu, že máme venku 500 tisíc lidí, kteří jsou schopni volit, a dejme tomu, i kdyby šlo volit 200–300 tisíc lidí, možná ani to ne, možná 100 tisíc lidí, ve Sněmovně máme pět politických stran či hnutí, které 500 tisíc hlasů ani nedostaly a sedí zde v Poslanecké sněmovně. Myslím si, že by mělo být zájmem každé politické strany i hnutí, abychom usilovali, nebo abyste usilovali o hlasy právě našich krajanů v zahraničí. Pokud zde padaly návrhy na to, že Ministerstvo zahraničních věcí či Ministerstvo vnitra nejsou připravena na zprocesování korespondenční volby, tak jsme zde slyšeli slova ministra zahraničních věcí: MZV je připraveno, můj pozměňovací návrh byl s nimi konzultován, stejně jako s právníky, stejně jako s legislativou a je připraven k realizaci.

Chtěla bych ještě zmínit, že samozřejmě slyším zde postoje svých kolegů, mě to může mrzet, nic víc s tím neudělám. Já osobně považuji korespondenční volbu za správnou. Tři a půl roku to řešíme na zahraničním výboru, řešili jsme to na podvýboru pro krajany, a tím pádem osobně pro to hlasovat budu. A chtěla bych požádat ty kolegy, kteří ještě váhají, aby podpořili pozměňovací návrh C. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktickou poznámkou bude reagovat pan místopředseda Sněmovny Vojtěch Píkal. Prosim, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já se omlouvám, jenom velice krátce. Bylo zmíněno těch 500 tisíc občanů, kteří mají právo volební, podobnou vlastně částku nebo počet občanů v zahraničí má i Slovenská republika, která zavedla korespondenční volbu, zavedla možnost hlasování ze zahraničí, hlasuje jim něco kolem 10 tisíc občanů, to číslo se postupně zvedá, jak si na to lidi zvykají, ale už to tam mají zavedeno delší dobu, nejsou s tím žádné zásadní problémy. Takže to je ten výsledek, který bychom sami mohli očekávat v nějakém výhledu tří čtyř volebních období. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí paní poslankyně Jana Mračková Vildumetzová, připraví se pan poslanec Jan Jakob. Prosim, máte slovo.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Já děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, já bych se také ještě před hlasováním třetího čtení chtěla vyjádřit k novele volebního zákona.

Všichni vidíte ve svých materiálech, že jsem předložila pozměňovací návrh, který jsem tady již ve druhém čtení velmi precizně okomentovala, a chápu a děkuji všem, kteří se podíleli a hledali nějakou shodu nad volebním zákonem jako takovým. Přesto si ještě před tím hlasováním dovoluji říci, že tak jak tady všichni vystupují, že v rámci ústavního zákona, nebo respektive Ústavního soudu, který napadl několik věcí, a tou jednou věcí bylo, že na jeden mandát poslance musela každá strana mít jiný počet hlasů, tak jsem opravdu přesvědčena, že tím návrhem, který je tady v tuto chvíli předložený, se tato věc narovnává.

V žádném případě ale pořád nejsem přesvědčena o tom, že by se narovnala ta druhá věc, která se neustále skloňovala, a to byla rovnost hlasů v jednotlivých krajích. Tak jak tady dnes několikrát avizoval můj kolega Patrik Nacher, který se tady spolu se mnou snažil prosadit, že nejspravedlivější formou, aby došlo k tomuto narovnání, by byl jeden volební obvod, ale bohužel se na to nenašla politická shoda a máme tady pořád 14 volebních krajů.

Jde o to, že ve druhém skrutiniu, nebo respektive v tom druhém kole, kde tedy dojde ještě k přidělení těch jednotlivých mandátů politickým stranám, tak nejdříve tady byl návrh, aby toto rozhodovaly ty jednotlivé politické strany, a tento návrh nebyl podpořen, proto tady byly ty pozměňovací návrhy a proto já jsem přišla s pozměňovacím návrhem, aby pak do Poslanecké sněmovny získal mandát ten kandidát, který získá nejvíce preferenčních hlasů.

Já bych ještě chtěla všem kolegům poslancům a poslankyním říct, jestli si třeba udělali obraz toho návrhu zákona, jak by prakticky vypadal v rámci voleb před těmi čtyřmi lety. Já bych chtěla říct, že tak jak se říkalo, že váha hlasu – a vy všichni víte, že já jsem z nejmenšího, Karlovarského kraje, kde se nejvíce Karlovarský kraj skloňoval – že váha toho voliče je menší než v tom jiném, popřípadě větším kraji, tak já opravdu nejsem přesvědčena o tom, že tímto návrhem se toto narovná.

Bohužel v Karlovarském kraji, a teď, omlouvám se, převedu to třeba na Občanskou demokratickou stranu, která před čtyřmi lety v Karlovarském kraji třeba získala okolo 9 %, přesto mandát poslance nezískala. Když si převedu ten návrh, který je tady teď předložen, kdyby se konaly volby už podle návrhu tohoto, tak by ale Občanská

demokratická strana znovu ten mandát nezískala. A dokonce bude situace taková, že Karlovarský kraj, který měl vždy pět poslanců, tak podle tohoto návrhu v tom prvním kole získá dva poslance a v tom druhém kole možná získá další dva poslance. To znamená, že nejmenší kraj tímto návrhem přijde ještě o poslance a může přijít až o tři poslance. A komu se přidávají ti poslanci? Tak většinou, tak jak je to samozřejmě nastaveno, tomu, kdo bude mít největší zbytek. A když se podívám a udělám si tedy ten návrh, jak by vypadal, tak kraje – především ty větší kraje, nechci je tady specifikovat – tak ty budou mít zase více poslanců.

Prostě když se na to podíváme, tak v některém kraji nemusíte získat ani pětiprocentní hranici, a přesto získáte mandát poslance, a v některém kraji získáte 10, 11 %, a poslance nezískáte. Znovu se dostáváme k tomu samému. Občan Karlovarského kraje, Libereckého kraje přece nemůže za to, že bydlí v kraji, který má málo voličů. A proto jsem opravdu přesvědčena o tom, že ten návrh tuhle druhou stránku neřeší, protože se dostaneme úplně do té samé situace a opět se bude říkat a budou ty případy, že v těchto krajích získaly ty politické strany 9, 10, 11 %, ale přesto mandát poslance nezískaly. Já jsem si udělala i třeba takové srovnání, že právě třeba v Karlovarském kraji před těmi čtyřmi lety bylo okolo 9 %, mandát poslance neměly, ale například v Moravskoslezském kraji získali 7,5 %, to znamená ještě méně, a měly dva poslance. Říkám to pouze pro srovnání, neberte to, že zrovna na tomto příkladu.

To samé Komunistická strana Čech a Moravy. Karlovarský kraj 8,15 %, mandát nezískali, neměli poslance, ale třeba například v Praze stačilo 4,6 % a již poslance získali. Proto si myslím, že ten návrh z hlediska voliče a z hlediska té cesty, že by tedy v tom druhém skrutiniu, když se opět zase podíváme, tak s největší pravděpodobností v tom druhém kole už se bude rozdělovat popřípadě maximálně třicet mandátů, tak jsem opravdu přesvědčena, že pokud by to bylo cestou právě preferenčních hlasů, to znamená na základě vůle voličů, tak že je ta cesta správná.

Je jasné, že shodu najít určitě nebylo jednoduché. Otázkou bude, jak se k tomu postaví Senát. A je jasné, že i po volbách se to bude nějakým způsobem hodnotit. Já pouze v tuto chvíli tady poukazuji na to, že to, o čem Ústavní soud hovořil ohledně rovnosti hlasů v jednotlivých krajích, tak jsem přesvědčena, že v tuto chvíli tento návrh tuto otázku pořád nevyřešil.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Budou následovat faktické poznámky. Pan místopředseda Vojtěch Pikal, poté pan poslanec Tomáš Martínek. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za slovo. Jenom krátce. My jsme si už tuto diskusi odbyli částečně ve druhém čtení, nicméně není možné porovnávat procenta. Mandáty se dostávají za hlasy, nikoli za procenta. Pokud je nějaký kraj pětkrát menší, tak je potřeba tam pětkrát více procent, ale stejně hlasů na získání mandátu. Když se podívám na simulace, jak je mám udělané já, jak tady zmiňoval již kolega Martínek, je to na volebnímodely.pirati.cz, já mu hrozně děkuji za to, že tento nástroj vytvořil, každý si tam může porovnat jednotlivé systémy, porovnat jednotlivé volby, jak by to vypadalo někdy od roku 2006 a jak by jednotlivé systémy v jednotlivých volbách fungovaly apod., včetně modelů různých preferenčních metod apod. Jediný model, který tam právě není, je návrh paní poslankyně Vildumetzové, protože ten by vyžadoval zahrnout do té úvahy, kam ty

mandáty ještě přijdou, právě ty preferenční hlasy. A v rámci nich už jsme ta data netahali tehdy, když jsme to vyráběli před třemi roky.

A chci podotknout, že pro Karlovarský kraj tam připadá pět mandátů, jak už v modelu s úpravou pana předsedy Vondráčka, tak v modelu podle úpravy mé. Prostě pokud se upraví druhé skrutinium, tak to tam vyjde. Na Karlovarský kraj bude na jeden mandát potřeba 24 400 hlasů, což zcela odpovídá např. Středočeskému kraji, kde bude potřeba dokonce 25 000 hlasů, nebo Praze, kde bude taky potřeba přes 25 000 hlasů. Naopak například ve Zlínském kraji bude potřeba 24 500 hlasů.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Omlouvám se, čas vypršel. (Posl. Píkal: Děkuji.) Pan poslanec Tomáš Martínek, poté paní poslankyně Mračková Vildumetzová, faktické poznámky. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji. Asi většinu řekl předřečník, jenom bych chtěl požádat, aby nebyly používány takové manipulace, že se tady v různých krajích používají procenta, když prostě nějaký kraj má jinou velikost. Jako když máme kraj, kde je půl milionu voličů, a kraj, kde je sto tisíc voličů, tak je jasné, že za pět procent bude jiný počet mandátů. Pět procent ze sta tisíc a pět procent z půl milionu je prostě úplně jiný počet mandátů.

Pokud bychom chtěli zachovat nějakou rovnost mezi kraji, tak od toho je tady právě pozměňovací návrh pana Píkala, který zajišťuje to, že každý kraj, i ty malé, i ten Liberecký, i Karlovarský a další, budou mít zachovány počty mandátů podle toho, jak velký je ten kraj. Aby náhodou nějaký kraj díky těm zbytkům v případě přijetí pana Vondráčka nezískal více mandátů nebo naopak méně mandátů.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Jana Mračková Vildumetzová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za slovo. Musím reagovat na pana místopředsedu na pana Vojtěcha Píkala. Já jsem si samozřejmě ten návrh zákona ohledně předloženého automatu, který je tady podpořen, tak jsem si udělala analýzu, která určitě je nějakým způsobem i dohledatelná, a nemáte pravdu. V rámci prvního kola a prvního skrutinia by Karlovarský kraj získal dva poslance a v rámci druhého skrutinia bude záležet, kolik dostane pak jednotlivá politická strana, hnutí mandátů. A to získají pak ti, kteří budou mít ty největší zbytky. Kdybych to vzala před těmi čtyřmi lety, tak bychom dostali další dva. To znamená čtyři. A měli jsme pět.

A já chápu, že je to podle počtu voličů. Ale můžou občané Karlovarského, Libereckého kraje a dalších menších krajů za to, že bydlí v těchto krajích? A že tyto kraje a jejich váha hlasů v tu chvíli má menší váhu? Nebo co mají v tu chvíli udělat pro to, aby Karlovarský kraj popřípadě ten mandát získal? Ono může dojít k paradoxní situaci, že my máme v tuto chvíli tři senátory, ještě spolu s Plzeňským krajem, a ono to také v rámci tohoto modelu může dopadnout, že Karlovarský kraj bude mít dva poslance. Myslím si, že z hlediska toho, že Poslanecká sněmovna rozhoduje o rozpočtu a takových věcech, že tato cesta určitě není správná.

Já na to pouze poukazuji. Chápu, že je strašně těžké najít cestu. Ale pouze říkám a jsem přesvědčena o tom, že to, co Ústavní soud napadl, tak že i tímto návrhem se to podle mého názoru nepodaří narovnat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan místopředseda Vojtěch Píkal bude reagovat faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Jenom velice rychle a pak si budeme muset porovnat ty matematické modely, protože jeden z nás se zjevně mylí. Možná jsem to já, možná jste to vy, ale je potřeba tedy zjistit, kde je pravda. Protože podle mých výpočtů to vychází, že když vezmu dohromady v roce 2017 první a druhé skrutinium, že to vychází na Karlovarský kraj pět mandátů. Neříkám, že nemůže nastat situace, kdy jich tam skončí méně, proto předkládám svůj pozměňovací návrh, který se snaží dosáhnout toho, aby ve druhém skrutiniu ty mandáty, když se budou rozdělovat, nepřišly nějak velice nerovnoměrně mezi kraje. To asi stačí takto. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Tomáš Martínek s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji. Jen velmi krátce. Když se podíváte na volební modely.pirati.cz, tak tam například, pokud by byla přijata komplexní úprava pana Bendy a potom ať už návrh pana Vondráčka nebo pana Pikala, tak by Karlovarský kraj měl podle modelů např. průzkumu Kantaru z března 2021 místo pěti mandátů dokonce šest. To samé i jiné kraje. Takže ano, může to být výhoda, může to být nevýhoda, ale nerozhoduje velikost kraje v tomhle případě.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní v rozpravě vystoupí pan poslanec Jan Jakob, v tuto chvíli poslední přihlášený do rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Jakob: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, já bych se rád vyjádřil k některým pozměňovacím návrhům. A protože za některé budu děkovat, tak bych chtěl poděkovat i kolegovi Bendovi a celému ústavně-právnímu výboru za ten komplexní pozměňovací návrh.

V první řadě bych ovšem chtěl varovat před pozměňovacím návrhem kolegyně Mračkové Vildumetzové, protože my tady projednáváme tenhle volební zákon z toho důvodu, že Ústavní soud některé části zrušil právě proto, že některé hlasy nebyly rovné a ten systém v jistých parametrech vykazoval nespravedlnost. A mám obavu, že právě její pozměňovací návrh by mohl způsobit totéž a ještě možná i v horších výsledcích. Proč? Protože ono lze poměřovat preferenční hlasy v rámci jedné kandidátky v rámci jednoho kraje, nikoliv v rámci všech kandidátek a různých krajů. Ten návrh, jak je předložen, uděluje ve druhém skrutiniu mandáty podle relativního počtu preferenčních hlasů. Tedy oproti tomu, kolik strana získala v daném kraji, což zcela evidentně zvýhodňuje a zavádí nerovnost preferenčních hlasů v jednotlivých krajích a zvýhodňuje kraje menší. A ad absurdum by se mohlo stát, že onen zmiňovaný Karlovarský kraj by ve výsledku dostal

v prvním skrutiniu pět nebo šest mandátů a ve druhém všechny subjekty by mohly získat mandát taktě, a tím by získal Karlovarský kraj více mandátů třeba než kraj Královéhradecký, který má více než dvojnásobek obyvatel.

Druhou alternativou by samozřejmě mohlo být porovnávat absolutní počet preferenčních hlasů. Zde by naopak byly zvýhodněny kraje velké, což mně jako středočeskému poslanci by se líbilo více, ale i přesto bych byl zásadně proti, protože zase váha preferenčního hlasu ve velkém kraji by byla výrazně větší než v tom malém. Takže před tímto návrhem bych chtěl varovat a chtěl bych poděkovat za ty dva návrhy, které oproti tomu komplexnímu pozměňovacímu návrhu z ÚPV zavádějí ten automatický přepočít, ať už je to návrh pana předsedy Vondráčka, nebo návrh pana místopředsedy Píkala.

Rád bych se vyjádřil, a to je ještě pro mě důležitější než to, co jsem říkal před chvílí, k pozměňovacímu návrhu kolegy Dominika Feriho. Jedná se o onu korespondenční volbu, v tomto případě výhradně občanů žijících nebo pobývajících v zahraničí. Já moc za tento návrh děkuji a jsem přesvědčen, že sem v tuto chvíli ta diskuze patří, protože Ústavní soud zrušil ustanovení právě z toho důvodu, že některé hlasy si nebyly rovny a nedocházelo ke spravedlivé volbě.

Přece se to týká i našich občanů, kteří shodou okolností, ať už krátkodobě, nebo dlouhodobě nejsou na území České republiky. Přece snad nikdo z nás tady nechce zavádět občany druhé kategorie, kteří budou mít mnohem – a bohužel v dnešní době mají a kvůli pandemii o to větší bariéry k tomu, aby mohli vykonat své ústavní právo a volit. Pevně věřím, že nikdo nemá tento zájem, aby si občané, a je jedno, jestli jsou zrovna v tu chvíli na území České republiky, nebo v zahraničí, aby si nebyli rovni.

Jak tady padlo, vláda má korespondenční volbu v programovém prohlášení. Byla spousta času, aby byl tento institut zaveden a projednán. Návrh tady byl předložen i z řad opozice, vedla se tady o něm diskuze, na základě které byly zapracovány připomínky. Ta diskuze tady probíhala a odkazování na to, že neproběhla, je podle mě pouhou výmlouvou.

Mám podezření, že ti poslanci, kteří nezvednou pro korespondenční volbu ruku a nebudou pro ni hlasovat, prostě rezignovali na spravedlnost, na rovnost našich občanů a na principy demokracie. A je úplně jedno, jakou výmluvu si najdete pro to, že jste pro to nehlasovali. Mám podezření, že tu ruku nezvednete právě jen proto, že se vám to nehodí, že víte, že ti voliči v zahraničí potom vám hlas nehodí. A to je špatně, protože každý občan má právo se vyjádřit v hlasování.

Dovolil bych si upozornit ještě na jeden aspekt, a to že volební zákon musí samozřejmě projednat Senát. A jak je známo, tak v Senátu se pečlivě našim krajanům věnují. Tento návrh by nepochybně většina senátorů přivítala a věřím, že o to snazší by bylo pak i projednání v horní komoře Parlamentu. Prosím tedy a apeluji, abychom korespondenční volbu alespoň ze zahraničí schválili.

Dovolím si ještě se vyjádřit ke dvěma pozměňovacím návrhům, které se netýkají volebního zákona, týkají se jednacího řádu Sněmovny. Tady se naopak domnívám, že ta diskuze v tuhle chvíli je nadbytečná a neměli bychom pozměňovacími návrhy přilepovat a řešit ustanovování klubů tady v Poslanecké sněmovně. Myslím si, že je to nadměrná materie oproti tomu, co máme rozhodovat.

Takže já děkuji za pozornost a ještě jednou se moc přimlouvám za naše krajany, ať už žijí v zahraničí krátkodobě, nebo dlouhodobě. Prosím, udělejme z nich konečně občany stejné kategorie, jako jsou všichni ostatní. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Do rozpravy se nikdo nehlásí, rozpravu končím.

Než se zeptám na závěrečná slova, vážené kolegyně, vážení kolegové, jenom jedno upozornění. Tady v předsálí byl nalezen klíček od automobilu značky Škoda. Pokud někomu z vás patří a ztratili jste ho, tak tady je k dispozici.

Je zájem o závěrečná slova? Má zájem pan ministr? Nemá zájem. Pan zpravodaj? Nemá zájem o závěrečné slovo, ale – má zájem o závěrečné slovo... (Posl. Benda chce hovořit k proceduře.) Ne. Je nachystán na to, abychom se zabývali pozměňovacími návrhy. Prosim, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Přesně tak. Vážený pane místopředsedo, vážený pane předsedo, vážený pane ministře, vážené dámy, vážení pánové, nebudu hodnotit rozpravu, i když jsem u některých měl skoro až pocit lehké obstrukce tohoto návrhu, tohoto jednání, ale já bych chtěl, abychom přistoupili k hlasování o jednotlivých pozměňovacích návrzích.

Proceduru máte uvedenu před sebou ve sněmovním tisku 1170/3 – s jedinou výhradou, prosím, kde si myslím, že je zcela zbytečné v bodě 10 – nehlasovatelné v případě přijetí G – bychom nepředřazovali orientační hlasování o variantách I, II a III. Tam by ta první věta byla jakoby vypuštěna a bude se prostě hlasovat o variantách I, II a III, to znamená poslanecký klub 8 poslanců, 7 poslanců, 3 poslanci, tak jak se stalo i na ústavně-právním výboru. Jinak tu proceduru máte před sebou. Já budu samozřejmě vždy uvádět před jednotlivými návrhy, jakým způsobem se s nimi vypořádal ústavně-právní výbor a co obsahují.

Druhá věc, kterou jsem chtěl v tuto chvíli říci. Návrhy, které mi předložil pan místopředseda Pikal ke svému pozměňovacímu návrhu H3, já tedy nepokládám za návrhy, které by odpovídaly paragrafu 95 odst. 2 jednacího řádu. Je mi líto, ale jedná se o změny, které pokud nikdo z ostatních nemá před sebou, tak já ze své pozice zpravodaje říkám, že za mě to nejsou legislativně technické úpravy, které by se daly takto jednoduše udělat, a že by pan kolega Pikal buď musel podat návrh na opakování druhého čtení, nebo případně námitku proti postoji zpravodaje. Ale za zpravodaje říkám, že tyto návrhy nepokládám za legislativně technické.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Hlásí se pan místopředseda Sněmovny Vojtěch Pikal k proceduře. Prosim, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Ano, děkuji. K proceduře. Já bych chtěl nejdřív poděkovat za to uspořádání v tom bodu číslo 10, že prostě pojedeme od toho největšího klubu. To považuji za dobré.

Pak bych chtěl požádat o změnu procedury v hlasování číslo čtyři, kde je návrh H3, to je právě ten automat, jestli by to mohlo být předřazeno jako druhé hlasování. Pro nás potom bude jednodušší prostě podpořit bez výhrad ten návrh pana předsedy Vondráčka, když předtím Sněmovna zamítne ten můj návrh. Takže to je moje žádost o změnu procedury. To znamená, hlasování číslo čtyři – H3 – aby bylo posunuto před hlasování číslo dvě – B1.

A pak samozřejmě tedy nesouhlasím se zpravodajem, není v tom nic osobního, prostě mám za to, že můj návrh nemění význam toho návrhu, takže ty legislativně technické změny odpovídají dikci zákona, odpovídají tomu, že se nemění význam, jenom se upřesňuje, tak aby byl srozumitelný, protože skutečně někteří mě dokázali překvapit tím, že ... (gong k hlasování, řečník není slyšet), což chápu, pokud to prostě musí být úplně dokonalé, tak je potřeba to udělat úplně dokonale. Je to daň za to, že to projednáváme takto ve zrychleném způsobu. Takže to dávám jako námitku, ať o tom rozhodne Sněmovna, jestli to jsou, nebo nejsou legislativně technické změny. Samozřejmě budu plně respektovat rozhodnutí Sněmovny. Myslím si, že ať už je přijmeme, nebo je odmítneme, jako že to nejsou legislativně technické změny, tak že se nezasáhne do významu návrhu H3, takže pro něj samozřejmě budeme hlasovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Jestli jsem to správně pochopil, tak zazněl protinávrh proti návrhu procedury, tak jak ho přednesl pan zpravodaj. Žádný další protinávrh nebyl vznesen. Budeme o něm hlasovat. Ještě má slovo pan zpravodaj.

Poslanec Marek Benda: Zazněly dva návrhy prosím. První je protinávrh proti proceduře, a to aby bod H3 byl hlasován před bodem B1, to znamená, bod 4 byl předřazen před bod B1, a druhá byla námitka pana místopředsedy proti mému prohlášení jeho legislativně technických za nelegislativně technické. Myslím, že se musíme vypořádat s oběma těmito návrhy, asi nejprve s tím návrhem, který směřuje k přesunutí bodu 4 před bod 2, a pak s návrhem na námitku proti nehlasovatelnosti legislativně technických.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dobře. Budeme tedy nejprve hlasovat o tom protinávru, návrhu na předřazení, tak jak zazněl od pana místopředsedy Vojtěcha Pikala.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 3, přihlášeno 106 poslanců, pro 18, proti 45, návrh nebyl přijat.

Nyní budeme hlasovat o námitce, kterou vznesl pan místopředseda Vojtěch Píkal ve věci legislativně technických.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 4, přihlášeno 103 poslanců, pro 15, proti 49, tento návrh také nebyl přijat.

A nyní budeme hlasovat o návrhu procedury, tak jak byl přednesen panem zpravodajem.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 5, přihlášeno 102 poslanců, pro 99, proti nikdo, návrh byl přijat.

Budeme podle schválené procedury postupovat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Jako bod 1 jsme měli mít návrhy legislativně technických změn, ale ty žádné nejsou. Čili přistupujeme rovnou k bodu 2, což je pozměňovací návrh B1, to je pozměňovací návrh pana poslance Radka Vondráčka

týkající se automatu ve druhém skrutiniu. Máte ho na straně 5 společného návrhu. Poprosím pana ministr? (Neutrální.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajují hlasování.

Poslanec Marek Benda: Ústavně-právní výbor doporučuje přijetí tohoto návrhu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Hlasování prohlašuji za neplatné. Při té příležitosti jsem vás všechny odhlásil. Nikoli úmyslně, ale myslím, že se s tím vyrovnáme. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami.

A nyní zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 7, přihlášeno 100 poslanců, pro 93, proti nikdo, návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Marek Benda: Přijetím pozměňovacího návrhu B1 se stávají návrhy D, což je pozměňovací návrh paní poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové na preferenční to, a H3, pozměňovací návrh pana poslance Vojtěcha Pikala, nehlasovatelné, protože již bylo rozhodnuto.

Přecházíme tedy k bodu 5, což je pozměňovací návrh pod písmenem C, což je pozměňovací návrh paní poslankyně Karly Šlechtové, na korespondenční hlasování. Ústavně-právní výbor stanovisko nepřijal.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 8, přihlášeno 100 poslanců, pro 38, proti 22, návrh nebyl přijat.

Poslanec Marek Benda: Další návrh, který je v tuto chvíli hlasovatelný, je návrh E1, což je pozměňovací návrh Dominika Feriho, Marka Bendy a Marka Výborného také na korespondenční hlasování s účinností již pro toto volební období. Stanovisko ústavně-právního výboru nebylo přijato.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 9, přihlášen 101 poslanec, pro 36, proti 23, návrh nebyl přijat.

Poslanec Marek Benda: Další návrh je pod bodem 7 a jedná se o pozměňovací návrh E2, opět pánů poslanců Dominika Feriho, Marka Bendy a Marka Výborného na korespondenční hlasování, tentokrát ve variantě s odloženou účinností od 1. 1. 2022, to znamená, že na tyto volby by se již nevztahoval. Stanovisko ústavně-právního výboru nebylo přijato.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 10, přihlášeno 100 poslanců, pro 37, proti 21, návrh nebyl přijat.

Poslanec Marek Benda: Další návrh je pod bodem 8. Jedná se o pozměňovací návrh pod písmenem F, což je pozměňovací návrh Marka Bendy, můj, který řeší financování politických stran a politických hnutí v případě koalice a zvýšeného kvora pro tyto koalice. Stanovisko ústavně-právního výboru nebylo přijato.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Nesouhlas. Pardon, F. Pardon, omlouvám se. Souhlas.)

Děkuji. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 11, přihlášen 101 poslanec, pro 48, proti 11, návrh nebyl přijat.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Další návrh je návrh pod písmenem G, jedná se o pozměňovací návrh paní poslankyně Karly Maříkové, kterým se řeší otázka koalic, resp. jejich ustanovování ve volebním zákoně a v jednacím řádu. Stanovisko ústavně-právního výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 12, přihlášen 101 poslanec, pro 13, proti 47, návrh nebyl přijat.

Poslanec Marek Benda: Nyní se dostáváme k pozměňovacímu návrhu pod bodem 10, což je pozměňovací návrh H1, kde jsou tři varianty. Tak jak jsme se shodli na proceduře, nebudeme hlasovat orientačně, ale půjdeme prostě od nejvyšší k nejnižší variantě. Jedná se o to, jestli má být v jednacím řádu upraveno ustavování poslaneckých klubů vzniklých z koalic po volbách. Varianty jsou tři. První varianta říká, že takový poslanecký klub musí mít alespoň osm členů. Ústavně-právní výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 13 přihlášen 101 poslanec, pro 15, proti 48. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Marek Benda: Druhá varianta téhož je, že poslanecký klub se může ustavit při sedmi členech. Ústavně-právní výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 14 přihlášen 101 poslanec, pro 14, proti 47. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Marek Benda: Třetí varianta je též ustavování klubu, akorát s počtem hlasů tři. Ústavně-právní výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Neutrální.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 15 přihlášen 101 poslanec, pro 12, proti 63. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Marek Benda: Přejít k bodu 11, což je návrh pod písmenem I pana poslance Jakuba Michálka, který se týká regulace, respektive deregulace částí volební kampaně. Ústavně-právní výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Neutrální.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 16 přihlášen 101 poslanec, pro 21, proti 42. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Tím jsme se vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy, které směřovaly přímo k písmenu H, což bylo usnesení ústavně-právního výboru, které jsme vzali jako za základ jednání.

Takže přistoupíme k hlasování číslo dvanáct, které by bylo o pozměňovacím návrhu pod písmenem A, to jest onen komplexní návrh ústavně-právního výboru ve znění přesně před jednoho schváleného pozměňovacího návrhu pod B1 pana kolegy Vondráčka. V okamžiku, kdy tento návrh bude schválen, ostatní návrhy se stávají nehlasovatelnými. Ústavně-právní výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Neutrální.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 17 přihlášen 101 poslanec, pro 92, proti 1. Návrh byl přijat.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. V tom případě, pane předsedající, můžeme hlasovat už o návrhu zákona jako o celku, protože návrhy B2, H2 i obě varianty vládního návrhu zákona jsou nehlasovatelné. Jenom bych chtěl říci, že po hlasování bychom ještě měli hlasovat podle bodu 3 ústavně-právního výboru o případném doporučení, respektive pověření zpravodaje přednést toto stanovisko v Senátu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Hlásí se s přednostním právem pan předseda Marian Jurečka. Prosim máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji, vážený pane předsedající. Pane ministře, kolegyně, kolegové, já jenom stručně, krátce. Byla tady o tom debata ještě v rozpravě před samotným hlasováním. Ale musím tedy říct, že když jsem si vzal tady programové prohlášení vlády České republiky z června 2018, nalistoval jsem si stranu 20 Vnitřní bezpečnost a veřejná správa, tak chci tady ujistit voliče a podporovatele této koalice,

kterým i tato koalice slibovala ve svém programovém prohlášení, že zjednoduší volební pravidla tak, aby se občanům usnadnil přístup k volbám, včetně zavedení korespondenční volby, zrušení místní příslušnosti pro vydávání voličských průkazů, že se to po příštích volbách budeme určitě snažit maximálně naplnit, když tady ty sliby padají, padaly tady opakovaně, a až v momentě, kdy tady pan premiér a jeho nejužší tým zjistili, že by mu to nehrálo úplně do karet, tak to odmítli.

A musím říct, že ty pseudoargumenty, které tady zazněly, že se to nedá nachystat, tak poslanci, kteří nehlasovali ani pro tu variantu, že by to platilo pro budoucí volby, nikoliv pro tyto podzimní – korespondenční volba pro naše občany v zahraničí pro budoucí volby – tak potom nechápu, vážení poslanci a poslankyně, proč píšete vůbec tady tyto věci, proč všete bulky na nos lidem, proč říkáte, že tyto věci podporujete, když v samotném hlasování i v situaci, kdy se rozbíjí argumenty o tom nestihnout toto nachystat, to nejste schopni podpořit.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Ještě s přednostním právem pan předseda Radim Fiala.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, já se vůbec nechci zastávat vlády, to v žádném případě. Ale na druhou stranu musím říct, že korespondenční hlasování nám ve Spojených státech amerických při volbě prezidenta ukázalo svou odvrácenou tvář. A já osobně – (ozývá se bouchání do lavice) – můžete bouchat, jak chcete, podle mě to byl regulérní podvod na voliče. A dokud se tyto věci nevysvětlí, dokud se prostě nezjistí, jak to skutečně bylo, tak já pro to nikdy nezvednu ruku a jsem rád, že pro to vládní poslanci také nezvedli ruku. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V tuto chvíli přečtu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 1170, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 18 přihlášen 101 poslanec, pro 96, proti 1. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Nyní se ještě budeme zabývat následujícím usnesením: "Poslanecká sněmovna v souladu s § 3 odst. 1 zákona č. 300/2017 Sb., o zásadách jednání a styku Poslanecké sněmovny a Senátu, pověřuje poslance Marka Bendu, aby v Senátu odůvodnil pozměňovací návrhy, které Poslanecká sněmovna přijala ke sněmovnímu tisku 1170."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 19 přihlášen 101 poslanec, pro 98, proti 1. Návrh jsme přijali.

Tím končím projednávání tohoto bodu. Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji. Jednání Poslanecké sněmovny bude pokračovat ve 14.30 hodin po poledni přestávce. Současně končím 97. schůzi Poslanecké sněmovny.

(Schůze skončila ve 13.19 hodin.)